

Debatten van de provincieraadszitting

11 mei 2005

OPENBARE ZITTING**De heer voorzitter**

Dames en Heren Collega's,

Ik heb een vraag.

De punten 23, 24 en 25 zijn interpellaties, ingediend door collega Patrick Gillis. Indien de raad kan instemmen, zouden we de interpellaties houden onmiddellijk na de vraagstelling. Is er daaromtrent enig bezwaar? De raad stemt ermee in?

Dus die punten worden afzonderlijk behandeld onmiddellijk na de vraagstelling, dit omdat gedeputeerde Van Gaeveren ons rond 17 00 uur dient te verlaten.

PUNT 1**MOGELIJKHEID TOT VRAAGSTELLING****VRAAG VAN DE HEER T. VEYS OVER DE PERSONEELSBEZETTING VAN DE PROVINCIALE JEUGDDIENST****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

De aanleiding van mijn vraag is in feite een recente melding vanuit de Jeugddienst dat een collega deze dienst moet verlaten wegens andere professionele verplichtingen, alsook een gesprek dat het dagelijks bestuur van de Provinciale Jeugdraad voor Oost-Vlaanderen heeft gehad met gedeputeerde Van Der Meiren, waarin onder andere de problematiek van de onderbemanning of onderbevrouwing van de Jeugddienst aan bod is gekomen.

De personeelsbezetting op de Provinciale Jeugddienst kent een dermate verloop en werd de voorbije jaren aangetast dat de goede werking en de opvolging van de dossiers en de beleidsdomeinen in het gedrang komen.

In die mate zelfs dat ook verschillende leden van de Jeugdraad voor Oost-Vlaanderen hun vrees uitdrukken over de mogelijke gevolgen voor de verschillende opdrachten die uitgaan van de Jeugddienst en voor de contacten vanuit het werkveld met de Jeugddienst die daaronder zullen lijden.

Ik verwijs daarvoor onder meer naar de opvolging van de werkgroep inzake de reglementen, alsook naar het jaarplan 2004 dat wij hier vandaag zullen bespreken. Ook daar wordt melding gemaakt van een aantal initiatieven, maar men niet letterlijk zegt "bij gebrek aan personeel hebben wij die opdracht niet verder kunnen opvolgen". Men stelt dat daar tot op heden geen verdere inspanningen werden toe gedaan.

Het is in ieder geval duidelijk dat het geen gezonde situatie is en ik wil aan de hand van deze mondeling vraag toch een beetje een pleidooi houden voor de nodige aandacht voor de problematiek van de bemanning en bevrouwing van de Provinciale Jeugddienst.

Mijn vragen zijn dan ook concreet:

- welke mate is het personeelsbestand, zowel het voltijds als het deeltijds personeel, de voorbije vijf jaar geëvolueerd?
- wat is de verklaring voor deze evolutie?
- welke waren de gevolgen voor de werking van de Provinciale Jeugddienst door deze evolutie?
- was de totale personeelsbezetting gedurende de voorbije vijf jaar constant en effectief aanwezig?
Er zijn misschien personeelsleden die tijdelijke loopbaanonderbreking, zwangerschapsverlof, studieverlof, enz. hebben. Het zijn allemaal situaties die mogelijk zijn en die moeten toegelaten worden, maar dat zou in principe voor niet te grote gevolgen mogen zorgen bij de werking.
Zo nee, in welke mate niet?
- welke maatregelen werden genomen om tijdelijke dalingen van personeelsbezetting op te vangen?
Indien geen, waarom niet?
- welke maatregelen werden genomen om de huidige effectieve personeelsbezetting te handhaven, eventueel uit te breiden en welke worden nog in het vooruitzicht gesteld, maar daarbij telkens met een vermelding van de gehanteerde motivatie?

Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik denk dat we best met twee zullen antwoorden.

Ik zal proberen een technisch antwoord te geven op de technische vragen met betrekking tot de personeelsevolutie. Maar er zijn ook inhoudelijke vragen over de werking van de dienst gesteld die niet als dusdanig aangekondigd waren. Collega Van Der Meiren zal daar met plezier op ingaan.

Wat de technische vragen betreft.

Tot en met 1994 telde de dienst Welzijn vijf maatschappelijk werkers die algemeen werden ingezet. Er waren geen specifieke jeugdconsulenten. Er was daarnaast ook een administratieve ondersteuning voor de Provinciale Jeugdraad.

In 1995 en 1996 werden twee fulltime equivalenten vaste jeugdconsulenten, statutaire functies, aangetrokken. En in 2002, op basis van een raadsbeslissing van 2001, is de vaste equipe jeugdconsulenten met één fulltime equivalent op contractuele basis uitgebreid.

Daarnaast is het zo dat er vanaf 1995 gefaseerd projecten intergemeentelijk jeugdwerk werden gestart. Momenteel is daar anderhalve functie fulltime equivalent voor ingezet.

Samengevat: er is een vaste ploeg van drie fulltime equivalenten en er is een projectkader, in deze raad goedgekeurd, van anderhalve fulltime equivalenten en dit op basis van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en de contracten die daaromtrent afgesloten zijn.

Indien er meer interesse zal komen uit de gemeenten én een daarbij horende co-financiering, minstens op middellange en lange termijn, zal de deputatie met plezier een uitbreiding van dat project voorleggen.

Tot zover de cijfers.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kan bijzonder kort zijn, aanvullend op wat collega Vercamer gezegd heeft. Trouwens, een Jeugddienst bestaat niet. Er bestaat een afdeling Jeugd binnen de dienst Welzijn. Maar dat is een detail.

Aanvullend op wat collega Vercamer zegt, zijn er zeven mensen voorzien binnen de formatie waarvan op dit ogenblik niet iedereen actief is om redenen die u zelf hebt aangegeven.

Wanneer mensen gebruik maken van de mogelijkheden die nu eenmaal binnen een openbaar bestuur aanwezig zijn om gedurende een aantal maanden verminderde uren te presteren, om dan na twee maanden opnieuw volledig te presteren, om daarna opnieuw zes maanden halftijds te presteren, dan is het onmogelijk om ze te vervangen. Dat is de realiteit, ook vandaag, binnen de Jeugddienst en niet alleen daar.

Hebben wij daar iets tegen? Neen. Dat is gebruik maken van de situatie, van de mogelijkheden die het statuut nu eenmaal aanreikt.

Levert dat problemen op? Ja. Dat betekent dat gedurende een aantal periodes andere mensen harder moeten werken of een aantal dingen voor zich uit moeten schuiven, een aantal dingen niet onmiddellijk kunnen realiseren.

Indien morgen iedereen die als dusdanig is aangesteld binnen de afdeling Jeugd fulltime zou wensen te werken, zijn we met zeven mensen. Maar als daar morgen nog twee mensen vragen om gedurende een bepaalde periode halftijds te functioneren, kan het gebeuren dat we op een bepaald moment nog twee voltijdse krachten hebben. Maar dat is niet alleen in de Jeugddienst zo, dat is overal zo.

Levert dit nu onoverkomelijke problemen op? Niet overdrijven: neen, omdat de afdeling Jeugd functioneert binnen de gehele dienst Welzijn, waar natuurlijk door de mobiliteit die men heeft de ene wel eens voor de andere kan worden ingeschakeld.

Er zijn dus zeven voltijdse ambtenaren voorzien om te werken binnen de dienst Jeugd.

Dank u.

VRAAG VAN MEVROUW C. DE BRANDT OVER HET ONGEVAL OP DE E17 OP ZATERDAG 23 APRIL 2005

Mevrouw De Brandt

Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gouverneur, Geachte Collega's,

Op zaterdag 23 april jongstleden vatte een vrachtwagen geladen met chemische producten vuur op de E17-snelweg Antwerpen-Gent ter hoogte van de afrit Zele. De hevige brand en de enorme rookontwikkeling wezen op een gevaarlijke brand met toxische stoffen. De boorddocumenten bleven in de brand en de chauffeur wist niet wat hij vervoerde. Het duurde vier uren vooraleer de hulpdiensten vernamen wat er aan boord was van de vrachtwagen.

De vrachtwagen was gedeeltelijk geladen met producten voor de aanmaak van diergeneesmiddelen en een ander deel met tonnen met toxische zuren, waaronder fosforzuur.

De bluswerken en berging van de toxische producten heeft vele uren in beslag genomen en ondertussen bleef de E17 voor alle verkeer afgesloten.

De interventiekledij en de helmen van de brandweer werden zwaar beschadigd. Ook hadden een aantal brandweermannen last van lichte irritatie aan de handen en de armen. Een aantal brandweerlui en cameramensen moeten zich medisch laten onderzoeken.

De heer gouverneur vroeg onmiddellijk na het incident een onderzoek naar de oorzaak en de mogelijke maatregelen.

Zijn over dit onderzoek nu reeds alle gegevens bekend ?

Waarom werd het rampenplan niet afgekondigd ?

Wat was het resultaat van het medisch onderzoek van de betrokken personen en zijn alle resultaten ondertussen bekend ?

Op maandag 25 april pleegde de gouverneur overleg met de Oost-Vlaamse veiligheidsceel. De gouverneur stelde dat het Europees akkoord voor internationaal transport over de weg van gevaarlijke producten moet uitgebreid worden naar het colli-transport. Vanuit de provincie zou er een brief hierover vertrekken naar de Europese parlementsleden.

Is deze brief reeds verstuurd?

Aan de burgemeester van Zele werd gevraagd om het terrein af te bakenen waar er nog product kan aanwezig zijn. Ondertussen hebben we via de pers vernomen dat de verontreinigde grond en het water verwijderd zullen worden.

Wat is hieromtrent de stand van zaken ?

Dank u.

De heer gouverneur

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren,

Het geacht provincieraadslid mevrouw De Brandt stelt de juiste vragen, namelijk:

- waarom duurt het zo lang alvorens men kennis kon krijgen over de aard en de inhoud van de producten ?

- wat is nu uiteindelijk het resultaat van de medische onderzoeken ?

- waarom werd de procedure van de rampenplanning niet ingezet ?

Ik heb dezelfde vragen voor mezelf, maar ook voor mijn diensten, gesteld. En om daarop een duidelijk antwoord te krijgen, heb ik twee evaluatievergaderingen georganiseerd.

Naar de eerste hebt u verwezen: maandag 25 april. De tweede was gisteren, dit om een follow-up te krijgen van de afspraken die we hadden gemaakt op 25 april.

Ik geef u nu de resultaten van die evaluatiegesprekken.

Voor wat betreft het tijdsraject om te kunnen nagaan wat de inhoud was van de vervoerde producten, neem ik hiervoor het relaas van de heer Primereur, ADR-deskundige bij de federale politie. Hij was toevallig – op 23 april – in de buurt om een ADR-controle uit te voeren ter hoogte van Kalken-Laarne.

Om 10 15 uur – de vaststelling van de brand gebeurde eventjes vóór 10 00 uur – vernam hij via de boordradio dat er een vrachtwagen in brand stond en achtte hij het noodzakelijk om te gaan kijken.

Hij was ter plaatse om 10 40 uur en begon toen onmiddellijk contact op te nemen met het transportbedrijf. Via het transportbedrijf belandde hij uiteindelijk bij de opdrachtgever, met name een bedrijf uit Lichtaart, waar hij de gegevens kon krijgen omtrent de aanwezige producten op de vrachtwagen.

DEBATTEN

De MSDS-fiches - wat staat voor Material Safety Data Sheet, de zogenaamde veiligheidsinformatiebladen - werden onmiddellijk opgevraagd, maar door het ontbreken van een mobiele op internet toegankelijke laptop is men verplicht het via fax door te geven en uiteindelijk bereikte alle informatie de ADR-deskundige ongeveer een uur later.

Met andere woorden: om 11 45 uur ongeveer was hij in het bezit van alle informatie omtrent de aanwezige producten.

Ik wil daarom een eerste conclusie trekken.

Ten eerste is het goed dat men altijd onmiddellijk een beroep kan doen op een ADR-deskundige bij gelijkaardige ongevallen.

Ten tweede zou de ADR-deskundige moeten kunnen uitgerust zijn met een mobiel perfect draagbaar toestel waarmee hij onmiddellijk de e-mailboodschappen krijgt om in dergelijke gevallen onmiddellijk op de hoogte gesteld te worden van wat aanwezig is aan producten.

Wat uw tweede vraag betreft, stellen wij vast dat er toch wel een aantal mankementen, een aantal leemtes zijn in de bestaande ADR-wetgeving. De vracht was geen bulkvervoer, maar een collivervoer van vijf producten. Sommige producten waren samengesteld uit verschillende zuren - melkzuur, citroenzuur, zelfs fosforzuur – maar ook uit anti-oxidanten zoals het product dat vermeld werd in de pers, het zogenaamde ethoxiquine. Deze producten waren bestemd voor diervoeder.

Van al de producten die men heeft vastgesteld, staat er geen enkele op de ADR-lijst. De ADR-lijst is een lijst van gevaarlijke stoffen en deze dient om de dienstverleners te beschermen.

Geen enkele van de vijf stoffen staat op de ADR-lijst, met uitzondering van fosforzuur. Maar fosforzuur moet in een hoge mate aanwezig zijn, wat hier niet het geval was.

Met andere woorden, ik stel toch wel een leemte vast.

Stricto sensu moest dus geen enkel van deze producten op de ADR-lijst staan, maar toch stellen we vast dat de combinatie en de cocktail van deze niet-ADR-producten bij verbranding gevaarlijk zijn, want ze veroorzaken toxische gassen, irritatie en ze kunnen zelfs zware lichamelijke schade berokkenen.

Dus op zichzelf zijn ze niet gevaarlijk, maar in combinatie - een cocktail – kunnen ze bij verbranding wel gevaar opleveren.

Dat is een leemte in de wetgeving, want niet alle gevaarlijke transporten zijn aldus voorzien van het kenteken zoals wij dat kennen van gevaarlijk transport.

Een suggestie die ik wil doen in deze en die mij aangereikt is door de federale politie is: waarom zorgt men niet, zoals dat vroeger bestond, voor een zwarte doos van boordpapieren - een onbrandbare koker, vastgeijkt op een vaste plaats aan de vrachtwagen – die men onmiddellijk kan nemen om dat soort gevallen op te lossen.

Een tweede punt, Mijnheer de Voorzitter, is: wat hebben de medische onderzoeken opgeleverd ?

Op dat vlak ben ik toch ook gerustgesteld, want de medische onderzoeken zijn volledig geruststellend.

De analyses naar de bloedwaarden wijzen op geen enkele manier naar leverbeschadiging, wat men in eerste instantie soms wel geopperd had.

Weliswaar heb ik erop aangedrongen dat men ook verder onderzoek zou laten gebeuren via bijkomende analyses - een beetje in de richting zoals men dat doet in het kader van de arbeidsgeneeskunde, jaarlijks - om na te gaan wat de eventuele bijkomende effecten zouden kunnen zijn van dergelijke verbrandingsprocessen.

Er is geen gevaar, dat is geruststellend, maar ik wil toch naar de toekomst toe nagaan, op basis van dit incident, of we bijkomende wetenschappelijke deskundigheid kunnen oprapen en verwerven.

Een derde punt, dat ook belangrijk is, is of die producten nu bodemvervuiling vervatten en wat dit betekent voor de omgeving.

Er werden onderzoeken gedaan door de wegbeheerder – in deze de administratie AWW – en bij de eerste evaluatievergadering kwam men tot de conclusie dat het goed was om preventief de aangelande weilanden, de gracht en de straat af te zetten en voor het publiek ontoegankelijk te maken.

Vandaar dat wij onmiddellijk de opdracht hebben gegeven aan de burgemeester van Zele om dit uit te voeren, wat ook onmiddellijk werd uitgevoerd.

Ik verwacht deze week de uitslagen van deze onderzoeken en we gaan ze onmiddellijk doorspelen aan het Federaal Voedselagentschap om na te gaan of er geen gevaar is voor bijvoorbeeld het vee dat moet grazen op het aanliggend weiland.

Wij hopen tegen het einde van deze week hieromtrent uitsluitsel te kunnen krijgen en van zodra we duidelijkheid hebben dat er geen gevaar is, zullen wij onmiddellijk opnieuw het weiland vrijstellen.

Ten slotte uw laatste vraag: waarom is men niet overgegaan tot de procedure van de rampenplanning ? Wij hebben daar een les uit getrokken. Ik was niet verwittigd, maar het gaat er hier niet om iemand te beschuldigen.

Een vrachtwagen die in brand staat langs een lokale weg is op zich geen zwaar incident. Maar eenzelfde vrachtwagen die in brand staat langs een druk bereden autoweg, zoals de E17, is totaal iets anders omdat men daar het enorme verkeer heeft, enorm veel passage.

Laat ons eens veronderstellen dat het zou gebeurd zijn op een weekdag. Dat zou een economische ravage geweest zijn en dit zou ook voor de volksgezondheid veel gevaarlijker geweest zijn.

Met andere woorden, het incident al naargelang de plaats is verschillend.

Ik ga een brief schrijven aan de burgemeesters om wanneer er zich een gelijkaardig incident voordoet langs autowegen ten minste overleg te plegen met de diensten van de gouverneur terzake, zodanig dat wij kunnen beoordelen of het al of niet noodzakelijk is om in de procedure van de rampenplanning te treden.

Ten slotte, Mijnheer de Voorzitter, zou ik nog willen zeggen dat ik mijn dank wil richten aan de meer dan 120 dienstverleners, de brandweerder, de mensen van de civiele bescherming en de politie die gedurende meer dan 17 uren op de bres hebben gestaan. Van die 120 mensen zijn er meer dan de helft vrijwilligers, wat aantoont dat we bij de brandweershervorming speciale aandacht moeten hebben om onze vrijwilligers te steunen en te helpen.

Ik wens hen zeer speciaal te danken voor de inspanningen die zij hebben geleverd.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER B. STEVENHEYDENS OVER DE VOORKEUR VAN HET PROVINCIEBESTUUR VOOR EEN PERMANENT TERREIN VOOR LUIDRUCHTIGE SPORTEN IN VERREBROEK

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op de vorige provincieraad werden vragen gesteld over het standpunt van de deputatie op de beslissing van de Vlaamse regering om de locaties voor permanente omlopen met trainingsfaciliteiten in te dienen bij de bevoegde minister en bovenop de vier voorziene terreinen er nog twee extra aan te duiden.

De provincie had een studiebureau aangesteld om de problematiek te bestuderen en er werden 13 locaties onderzocht. Het provinciebestuur heeft zes terreinen geselecteerd en als volgt gerangschikt: Gent, Beveren, Oosterzele en Maldegem en in reserve Assenede en Lochristi.

Het valt op dat in vijf van de zes geselecteerde terreinen - of 12 van de 13 onderzochte - er momenteel nog steeds een landbouwfunctie aanwezig is. Enkel het terrein in Gent, het vroegere Sidmar, bevindt zich in het havengebied.

Volgens mijn bescheiden mening had het mogelijk moeten zijn om, als men de luchtfoto in de studie bekijkt, nog verder in het havengebied een terrein te selecteren dat zich nog verder van een dorpskern bevindt.

Het verwonderde mij – en ook het schepencollege van Beveren – toen ik nota nam van de resultaten van de studie dat een terrein in Verrebroek, deelgemeente van Beveren, naar voren werd geschoven samen met het vroegere Sidmar als het meest ideale.

Vanuit het gemeentebestuur van Beveren en door andere instanties is er ondertussen reeds op gewezen dat deze gemeente heel wat andere leefbaarheidsproblemen kent en daardoor ongeschikt is voor de inplanting van een permanent motorcrosssterrein.

Een groot gedeelte van Verrebroek – en de deputatie zal dat waarschijnlijk wel weten, ook naar aanleiding van haar laatste bezoek aan die gemeente - werd ingenomen door de havenuitbreiding en dagelijks stelt zich het probleem van verkeersoverlast.

Een permanent motorcrosssterrein zal een aantrekkingspool zijn voor motorcrossers van over heel Vlaanderen. Een voorgaande oefening – ongeveer tien jaar geleden – met het tijdelijk gedogen van een motorcrosssterrein in het havengebied heeft dat al bewezen.

Momenteel stelt zich immers ook het illegaal racen op de grens van het havengebied in de nabijheid van de dorpskom, waar men met snelheidsmachines soms tot snelheden van 150 tot 200 kilometer per uur haalt en waar men illegaal wedstrijden houdt waar moeilijk tegen op te treden valt.

DEBATTEN

Het is wel opvallend dat in het hele gebied van de Waaslandhaven – en ik heb de studie goed bekeken – er juridisch gezien geen mogelijkheid is om een motorcrossterrein aan te leggen omdat het hele gebied – ook al ligt de helft van de gronden nog braak - een Europese bescherming geniet. Ik ben daar omwille van de eerdere oefening ook geen voorstander van.

Het is wel opvallend dat het enige stukje landbouwperceel dat boven de expresweg nog overblijft in de omgeving van Verrebroek nu juist wordt bedreigd voor de aanleg van een permanent motorcrossterrein. De vier polderdorpen Kallo, Doel, Verrebroek en Kieldrecht hebben heel wat grond moeten afgeven voor de uitbreiding van de haven. Het is toch wel verwonderlijk dat men het schaarse landbouwgrondje dat er nog overblijft nu wil aanslaan voor een permanent motorcrossterrein. En het is nog verwonderlijker als men weet dat het geselecteerde gebied foutief in de studie van de provincie vermeld staat als zogenaamde zone voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut.

Dit is niet correct omdat bij gewestplanwijziging van 17 juni 1996 het gebied omgevormd werd naar transportzone. Ook deze gewestplanwijziging heeft heel wat kritiek gekregen vanuit landbouw. De gemeente Beveren zou daar in functie van een leefbaarheidstudie van de vier polderdorpen een lokaal bedrijvenpark willen realiseren. Ikzelf hoop dat de aanwezige landbouwfunctie daar nog zo lang mogelijk kan behouden blijven.

Ik had eenzelfde mening verwacht van de deputatie aangezien zij vrij recent, samen met de gouverneur, een bezoek hebben gebracht aan de gemeente Beveren - in februari - en de landbouwproblematiek ook naar aanleiding van een extra bezoek van de gouverneur in deze raad toch nog wel eens ter sprake is geweest.

De criteria die in de studie werden aangehaald omtrent dit ene terrein werden ondertussen reeds bekritiseerd. Ik heb ook de adviezen, allemaal negatieve adviezen, van de verschillende gemeentebesturen gelezen, alsook de motivering. Ook de motivering van de gemeente Beveren. De stad Gent heeft onder andere een aantal alternatieven aangereikt.

Worden deze negatieve adviezen door het provinciebestuur bekeken of schuift men de hete aardappel door naar de bevoegde minister ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Op basis van een aantal criteria werden 13 potentiële locaties gevonden voor lawaaihinderlijke sporten in Oost-Vlaanderen. Deze 13 locaties werden nader onderzocht en opnieuw op basis van criteria, die bovendien een weging ondergingen, ingediend in vijf voorkeursklassen.

In de eerste klasse bevinden zich de site Arcelor-Gentse zeehaven en Verrebroek. Beide locaties verdienen hun hoge klassering hoofdzakelijk aan het feit dat deze relatief de minst geluidshinder veroorzaken voor de omgeving. Beide locaties zijn, los van de mogelijke beleidsbeslissingen in andere sectoren, veruit de beste voor lawaaihinderlijke sporten.

Een mogelijke beleidsbeslissing zou de aanleg van een multimodaal logistiek knooppunt door het Vlaams gewest op deze locatie kunnen zijn. Er wordt echter reeds zeer lang, jaren zal ik maar zeggen, geen beslissing genomen op dat vlak zodat uiteindelijk beslist werd deze locatie wel te weerhouden, waarbij de keuze gelaten wordt aan het Vlaams gewest om deze al dan niet te schrappen.

Ik wil er nog aan toevoegen dat de terminologie die de interpellant gebruikt eigenlijk in die zin een beetje storend is. De meest ideale keuze was de oorspronkelijke terminologie. Ik dacht dat deze niet gebruikt is in de nieuwe tekst die ik gekregen heb. Men spreekt ook weer van 'de voorkeur van de provincie', van 'een permanent terrein'. Men moet weten wat men wil.

Een aantrekkingspool voor heel Vlaanderen is op zijn minst al een beetje misleidend.

Permanent doet direct denken aan van 's morgens tot 's avonds en zeven dagen op zeven. Het is duidelijk dat dit niet het geval kan zijn.

Met 'een aantrekkingspool voor heel Vlaanderen' moffelt men direct de opdracht voor de vier andere provincies weg die ook keuzes moeten maken waardoor er een zekere spreiding zal ontstaan.

Men wijst terzelfder tijd op illegaal racen. Het is het een of het ander. Ofwel duidt men een terrein aan waar men legaal kan racen, ofwel is het overal en altijd illegaal.

Dan is er de bereidheid om onze mening te herzien.

Wij hebben de opdracht vervuld. De studie heeft uitgewezen dat het de minst schadelijke plaatsen zouden zijn waar men eventueel een dergelijk terrein kan inplanten. Het is niet de provincie, maar de gemeenteraad van Beveren zelf die ons wijst op de foutieve invulling.

Het is dus niet een zone van gemeenschapsvoorziening en openbaar nut, zoals het college van Beveren schrijft, maar een transportzone, zoals onze dienst Ruimtelijke Ordening zegt. Maar op dat vlak zien we dat er al jaren lang immobilisme is. Vandaar dat de zaak weerhouden is.

Ik zou aan mijnheer Stevenheydens de vraag anders willen stellen wanneer hij vraagt: bent u bereid dat te herzien om Beveren te sparen ? Stelt u dan voor de eerstvolgende op de rij in te vullen ?

Zes is zes, en als ik er eentje wegneem, moet er een zesde ingenomen worden.

Ik stel dus vast dat als men mij vraagt om één van de zes te schrappen het Vlaams Belang voorstelt het zevende naar voren te schuiven. Maar ik laat dat dan voor hun rekening, Mijnheer de Voorzitter, want wetenschappelijk kan ik dat niet verantwoorden.

Dank u.

De heer Stevenheydens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Een korte bijvraag.

Zal de provincie de alternatieven die de stad Gent zelf heeft aangereikt onderzoeken of laat men dat over aan het Vlaams gewest ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In het vervolg van de procedure zal de provincie, samen met de gemeente, door het Vlaams gewest uitgenodigd worden om de zaken te bekijken. We zullen zien wat daar uit komt.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER P. GILLIS OVER DE SLUITING VAN HET CAERMERSKLOOSTER

De heer Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Gelukkig is het Caermersklooster nog niet gesloten. Het is enkel op zondag 1 mei dat men het in allerijl heeft moeten ontruimen en het een paar dagen dicht is geweest omdat er zich andermaal een instorting had voorgedaan, deze keer ter hoogte van de voorgevel.

Mocht ik cynisch zijn: een beetje geluk met een ongeluk, want het zorgt er voor dat iedereen nog eens met de neus op de feiten wordt gedrukt.

Dat deze instorting zich ging voordoen, de zoveelste, stond in de sterren geschreven. En niet alleen in de sterren, maar ook in de stenografische verslagen van deze provincieraad, want het is hier al verschillende keren aangekondigd. Ie de moeite neemt om de gevel nog eens te gaan bekijken, zal merken dat er een aantal raamijzers dermate verbogen zijn door de spanning die erop zit dat we binnen de kortste keren nog een nieuwe instorting mogen verwachten aan de voorgevel.

Wie de krantenartikels las die hierover zijn verschenen, kon een beetje een bevreedend gevoel hebben in die zin dat de verantwoordelijkheid voor de volle 100 % bij de Vlaamse Gemeenschap lag. We lezen natuurlijk juist dat ze verzuimd hebben om ons kredieten toe te zeggen voor de subsidies, om ons kredieten toe te zeggen om de restauratie aan te vangen, maar hadden we x-jaren vroeger die aanvraag gericht, dan waren we misschien al bezig met de restauratie.

Dus de verantwoordelijkheid is op zijn minst gedeeld.

Een paar concrete vragen:

- wat is de bestendige deputatie op korte termijn van plan met het Caermersklooster ?
- hoe staat het nu uiteindelijk met de restauratieplannen, het restauratiedossier ? Zijn er nog contacten geweest met het ministerie om eventueel toch gelden vrij te maken, toezeggingen te krijgen rond subsidiëringen ?

DEBATTEN

- wat met de ooit hier tijdens de begrotingsbespreking geopperde denkpiste om de eerste fase – er wordt gerekend met fases van telkens 50 000 000 BEF – eventueel met eigen middelen te financieren en zo in feite een beetje de Vlaamse gemeenschap onder druk te zetten ?
Vooral omdat nu een zwaar financieel zwaard van Damocles toch niet meer boven ons hoofd hangt in die zin dat de 12 500 000 EUR die we zouden moeten ontlenen voor het Forum in feite duidelijk niet meer boven ons hoofd hangt. We hebben nu wel weer wat financiële marge.
 - hoeveel heeft de stelling en de verschillende noodmaatregelen die we in al die jaren hebben genomen ondertussen aan de provincie gekost ?
- Dank u.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

U zult mij toelaten dat ik eerst op de insinuaties inga om daarna op de vragen te antwoorden, alhoewel dit een vragenuurtje is. Maar als men het vragenuurtje gebruikt zoals men het aan het gebruiken is, neem ik ook aan dat wij de kans krijgen om te reageren op dat wat niet expliciet als vraag is gesteld.

Wat op 1 mei is gebeurd – zo zeggen de techniekers mij. Ik ben geen techniker – zou het gevolg zijn van wat zij “een thermische schok” noemen. Ik had nog nooit van het woord gehoord, dus ik heb mij geïnformeerd. Dit zou het gevolg zijn van het hele warme weer van het weekend. De bakstenen, die in de winterperiode water hadden opgeslorpt en binnenin bevroren zijn en blijkbaar blijven zolang de achtergrond maar koud genoeg blijft en die op die manier aan elkaar blijven hangen, zijn door de plotse uitdroging, de veel te snelle uitdroging losgekomen.
Dat zou de technische verklaring zijn.

Natuurlijk, met die technische verklaring nemen we niet weg dat het effectief is gebeurd en dat het niet zou gebeurd zijn indien het allang zou gerestaureerd zijn.

De collega geeft de indruk alsof er in dit dossier nog niets zou gebeurd zijn.

Ik geef eventjes, Mijnheer de Voorzitter, met uw goedkeuring, een heel kort historisch overzicht.

In 1979 is dat tweede pand door het provinciebestuur aangekocht. Dan zijn er onderhandelingen geweest met het stadsbestuur van Gent voor een ruil binnen het geheel van het complex. Tussen 1982 en 1988 werd er gerestaureerd. Eigenlijk heeft het geheel geduurd tot 1998 vooraleer het kerkgedeelte in gebruik is genomen. De kostprijs tot dan toe door dit provinciebestuur betaald: een kleine 60 000 000 BEF. Ondertussen zijn er vooronderzoeken aan de gang geweest van de muurschilderingen in wat we het oud huis noemen en zijn er tussen 1999 en 2004 diverse aanpassingswerken binnen het gebouw gebeurd. Er zijn vooronderzoeken gebeurd van pleister- en schilderlagen, archeologische opgravingen, enz.

Wat is er dan tussen 1998 – het moment dat we aan de zogenaamde derde fase kwamen – en de drie fases van de restauratie van het gehele complex, waarvan er twee achter de rug zijn, gebeurd ?

De voorziene kostprijs van het nog resterende deel is 300 000 000 BEF, voorzien binnen de begroting van de provincie, niet voorzien binnen de begroting van de Vlaamse Gemeenschap die ons dan heeft gevraagd - nadat er een va-et-vient was geweest van dossiers sinds 2001 - om het geheel op te splitsen in loten van 50 000 000 BEF, wat al bij deze eerste fase een moeilijk haalbare zaak zal blijken te zijn.

Ik kom daar straks nog eventjes kort op terug.

Er is dus studiewerk gebeurd door onze eigen dienst Cultuur, samen met de Technische Dienst, om te weten wat wij in die derde fase, die de belangrijkste fase van het geheel is, gaan inbrengen, op welke manier wij dat gaan inbrengen, wat er technisch mogelijk zal zijn, wat er technisch onmogelijk zal zijn. Dan zijn er voorontwerpdossiers gemaakt die met de opmerkingen vanuit de diverse diensten waar ze moeten naartoe gestuurd worden zijn teruggekeerd, aangepast, om dan uiteindelijk in een ontwerpdossier gegoten te worden. Wanneer dit dan klaar was – en dan zijn we 2003 – moest er, wat nog niet gebeurd was omdat het ook voordien niet bestond, een veiligheidscoördinator worden aangesteld, wat gebeurd is. Die is dan opnieuw het gehele dossier moeten gaan bekijken om te zien of er aanmerkingen, bedenkingen, suggesties of wat dan ook zouden bijhoren, wat ervoor gezorgd heeft dat dit dossier uiteindelijk in zijn definitieve fase hier, in deze provincieraad, is goedgekeurd op 16 juni 2004. Op 7 juli 2004, dus een paar weken later, is het doorgestuurd naar Arohm voor de definitieve goedkeuring van de subsidiëring.

Vandaag - ongeveer een jaar na datum – wachten wij nog op de goedkeuring. Les rumeurs, zoals ze in Rwanda zeggen, suggereren ons of zeggen ons dat het dossier nu, na de persartikelen die er inderdaad gelukkig geweest zijn, op het bureau van de minister zou terechtgekomen zijn. Niet minister Anciaux, want die is niet bevoegd in deze, maar wel minister Van Mechelen. Dus er is hoop in deze bange dagen dat de goedkeuring er uiteindelijk zal komen. Zeggen dat dit bestuur nalatig zou geweest zijn, is op zijn minst bij de haren gegrepen. We hebben al veel geld uitgegeven in de vorige twee restauratiefases en we hebben het geld voorzien om de derde fase te realiseren.

Een vergelijkbaar verhaal hebben we met het Sint-Baafs meegemaakt, maar daar was het nog grover. Daar heeft het wel 25 jaar geduurd. 25 gezegende jaren vooraleer de goedkeuring er is gekomen om uiteindelijk te mogen – ook daar gefaseerd – beginnen.

Heeft tot nu toe deze derde fase ons geld gekost ?

Ja. Geld wat ik noem “kosten op het sterfhuis”. Kosten die niet zouden moeten uitgegeven worden zijn indien het dossier vroeger was afgehandeld. Zoals Sint-Baafs ons 25 000 000 BEF nutteloos heeft gekost omwille van de dringende werken die we hebben moeten doen om instorting van het hoogkoor te vermijden, zo hebben we hier tot nu toe 434 000 EUR plus nog eens 107 000 EUR plus 112 000 EUR plus in 2004 nog eens 115 000 EUR - dit laatste is een voorzien bedrag voor 2005 - uitgegeven. En we zullen dit moeten blijven uitgeven zo lang we niet kunnen beginnen.

Waarom doen we het niet met eigen middelen ?

Omdat dit natuurlijk een ongelofelijk gevaarlijk precedent zou betekenen.

Wanneer wij vandaag naar de Vlaamse overheid het signaal zouden geven van “kijk eens aan, of jullie nu subsidiëren of niet, wij zullen toch restaureren”, dan vrees ik dat wij voor de rest van deze restauratie wel eens in plaats van de 40 % die wij moeten betalen de volle 100 % zouden gaan betalen.

Ik denk niet dat dit onze opdracht is.

Wanneer we in gedeelde verantwoordelijkheden zitten, wanneer we in gedeelde vreugden zitten, dan ook liefst in gedeelde lasten.

Wat u zegt over het Forum, dat weet ik niet. Misschien hebt u informatie waarover ik niet beschik. Wij weten in ieder geval nog altijd niet of het Forum al dan niet zou zijn afgevoerd. En zo lang het niet officieel is afgevoerd, is het er nog.

Dank u.

VRAAG VAN MEVROUW R. GILLIS OVER DE UITGEVOERDE AANPLANTINGEN BIJ DE HERINRICHTINGSWERKEN OP DE N451

Mevrouw Gillis

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Bij de heraanleg, in 2004, van het kruispunt ter hoogte van Vrasene op de provinciale baan, de N 451, werden er tevens herinrichtingwerken uitgevoerd bij het binnen rijden van het centrum komende vanaf de E34. Bij deze herinrichting werden beplantingen aangebracht, onder andere verschillende stroken haagbeuk.

Nu blijkt dat slechts 10 % van deze struiken groeien. Bij nader toezicht merkt men dat deze planten over vrij korte wortels beschikken waardoor het heel moeilijk wordt om te kunnen groeien.

In Verrebroek, het dorp ten noorden van de E34, werd een aantal jaren geleden op dezelfde baan ook haagbeuk aangeplant. Verschillende malen werd deze opnieuw geplant, doch ook daar groeit maar een zeer klein deel van de haag. Eigenlijk moet ik zeggen bijna niets, want op twee stroken van ongeveer zeven meter groeien er drie struiken. Dat is wel bitter weinig.

Nochtans vormen deze hagen een scheiding tussen de rijbaan en het fietspad en geven ze visueel een versmallend effect.

Mijn concrete vragen zijn:

- is er controle bij het aanplanten van groen - bloemen, struiken, hagen, bomen - op de kwaliteit van deze planten ?
- waarom worden deze hagen niet heraan geplant ?

DEBATTEN

- is er onderzoek verricht of deze aanplantingen geschikt zijn om langs drukke wegen aan te planten en zijn er eventuele alternatieven onderzocht ?
- is er een heraanplantingcontract met de aannemer van de werken en voor hoelang ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het aanplanten van haagbeuk – de *Carpinus butulus* – in de veiligheidsstrook vormt een zeer goede afscheiding tussen de rijbaan aan de ene kant en het fietspad aan de andere kant. Het voordeel is tevens – eenmaal in volle groei – dat ze zeer sterk zijn en weinig onderhoud vergen. Het is maar één of tweemaal per jaar dat er moet gesnoeid worden. Dat blijkt uit het onderzoek, zoals gevraagd. Het probleem is echter dat de nieuwe aanplantingen moeilijk het eerste jaar doorkomen, aangezien de jonge plantjes weinig bestand zijn tegen de dooizouten. Dat is een probleem dat moet worden overwonnen.

In Destelbergen – als proefvak - werd een deel van de afgestorven plantjes van haagbeuk vervangen door een haag van *Ligustrum Vulgaris*, of de gewone liguster.

De aanplantingen te Vrasene waren opgenomen in de aanbesteding van het aanbrengen van veiligheidsvoorzieningen en bevinden zich nog binnen de waarborgtermijn die altijd twee jaar is. Deze zomer zal een opgave gemaakt worden van de afgestorven planten zodat bij het volgend plantseizoen de heraanplant kan worden gerealiseerd. Die heraanplant gebeurt dan ook altijd op kosten van de aannemer.

Dank u.

VRAAG VAN DE HEER P. VAN AUTREVE OVER DE TOETREDING VAN DE GEMEENTE ZWALM TOT HET REGIONAAL LANDSCHAP VLAAMSE ARDENNEN

De heer Van Autreve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Onlangs werd door enkele organisaties uit Zwalm in een open brief aan de gemeente Zwalm de vraag gesteld om toe te treden tot het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen. Zij stellen dat een toetreding tot het regionaal landschap goed zou zijn voor de bevolking, de landbouwsector, de scholen, enz. Het zal ongetwijfeld ook voor de natuur en de recreatie in Zwalm een stevige opsteker zijn en volgens onze fractie is een toetreding tot het Regionaal Landschap een goede zaak voor zowel de gemeente als voor het Regionaal Landschap zelf.

Vandaar mijn vragen:

- wat is het standpunt van de deputatie omtrent deze toetreding ?
- is de deputatie van plan om zelf eventueel stappen te zetten om deze toetreding vlotter te laten verlopen ?

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Zwalm behoort ongetwijfeld landschappelijk tot de Vlaamse Ardennen. Meer nog, het is zelfs zo – en dat weet de collega – dat Zwalm mede-oprichter was in 1992 van het Regionaal Landschap Vlaamse Ardennen maar dat zij na enkele jaren zijn uitgetreden en vandaag geen deel meer uitmaken van het Regionaal Landschap.

Dat het lid zijn van een Regionaal Landschap een aantal voordelen biedt, daar zijn wij ons zeker van bewust. Er zijn ter zake trouwens al gesprekken geweest met het gemeentebestuur van Zwalm. Ik kan dus niet in de plaats treden van het gemeentebestuur, want ik denk dat we de autonomie van het gemeentebestuur in deze moeten respecteren.

Ik kan wel zeggen dat ik het gevoel had dat men niet weigerachtig stond ten opzichte van een eventuele toetreding, opnieuw.

De reden waarom men destijds is uitgetreden was dat het financieel, gelet op het beperkt aantal gemeenten die op dat ogenblik lid waren, nogal zwaar woog op het gemeentelijk budget.

Anderzijds had men de ervaring dat die autonomie toch niet altijd voldoende werd gerespecteerd. Ik denk dat wij ter zake in gesprekken de rol van de gemeente opnieuw hebben kunnen benadrukken en dat de bezwaren gaandeweg wegebben. Maar nogmaals, het is de volstrekte autonomie van het gemeentebestuur van Zwalm om al dan niet toe te treden, maar ik heb het gevoel dat in deze toch een opening werd gecreëerd.

Daarbij komt nog dat het niet zo eenvoudig is om tot het Regionaal Landschap toe te treden. Er zijn vandaag twee gemeentebesturen die een beslissing hebben genomen op het niveau van de gemeenteraad en blijkbaar zal de minister deze aanvragen in overweging nemen op het ogenblik dat de nieuwe erkenningsaanvraag in 2006 door het Regionaal Landschap opnieuw zal worden ingediend, zodanig dat het vandaag voor de gemeente Zwalm zelfs onmogelijk zou zijn om onmiddellijk toe te treden tot het Regionaal Landschap. Maar dat neemt niet weg, zoals ook bij de andere gemeenten, dat wij met Zwalm in verder overleg zijn en dat men daar, zoals ik reeds zei, blijkbaar niet weigerachtig ten opzichte van staat. Dank u.

VRAAG VAN DE HEER M. HEYNDRICKX OVER DE SAMENWERKING TUSSEN VZW PISAD EN DE TRADITIONELE HULPVERLENING

De heer Heyndrickx

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Als dienstverlening stelt Pisad "de uitbouw met duidelijke verschilpunten met de traditionele drughulpverlening", met de doelstelling "een effectief en efficiënt drugbeleid steunend op vier pijlers: preventie, interventie, politionele handhaving en justitiële afhandeling".
Hoe respectvol deze intenties ook mogen zijn, toch worden hierbij kritische vragen gesteld vanuit de sector.

Men kan zich bijvoorbeeld vragen stellen bij de justitiële afhandeling van lopende dossiers. Pisad geeft informatie door aan het parket als er geen medewerking is. De directe samenwerking met justitie binnen de werking van Pisad zou onvereenigbaar zijn met het beroepsgeheim dat berust op de geboden vertrouwensrelatie.
Is het correct een schoolcontract op te maken dat het beroepsgeheim verbreekt ?
Is de drugbegeleider bij Pisad, voor hij het parket inschakelt, in de verschillende omstandigheden gemachtigd om in te schatten of het gaat om een toevallig druggebruiker, een dealer of een sporadische verslaving ?

De traditionele drughulpverlening maakt zich zorgen over het gebrek aan structurele samenwerking tussen Pisad en de andere drughulporganisaties. Nochtans zou er geen verschil mogen zijn op het werkveld zelf. Voorstellen vanuit de traditionele hoek voor hulpverlening voor ernstig overleg met Pisad wordt door deze laatste niet altijd met de verwachte belangstelling opgevolgd.
Kan men in de huidige omstandigheden verwachten dat er enige vorm van samenwerking bestaat tussen enerzijds Pisad en de traditionele hulpverlening ?
In welke mate kan het huidig overleg, op provinciaal niveau, het gepaste antwoord brengen ?

Door de manier waarop Pisad promotie maakt buiten het haar zelf omschreven werkgebied ontstaat er ongenoegen in de sector. Daarmee negeert Pisad de bestaande preventiediensten in de andere regio's. Om die financieel leefbaar te houden dient het provinciebestuur op dit vlak haar verantwoordelijkheid op te nemen.
Hoe zit het dan met de financiële verdeling tussen Pisad en de reguliere sector ?
Dank u.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik excuseer mij dat ik vrij uitgebreid zal antwoorden. Ik wil binnen vijf minuten stoppen en de rest volgende maand afwerken, maar de vraag is dermate belangrijk en zo suggestief dat ik van deze gelegenheid gebruik wil maken om een aantal hardnekkige misverstanden, die blijkbaar in bepaalde hoeken bewust worden in stand gehouden, weg te werken. Dus, excuses. Als ik iets te lang ben, onderbreekt u mij maar. Dan stoppen wij ermee.

Pisad heeft een aantal zeer duidelijke verschilpunten met de traditionele hulpverlening.

Om te beginnen, en daar ligt allicht de basisbegripsverwarring, is Pisad geen hulpverleningscentrum. Maar goed, ik kom daar eventjes op terug. Het heeft een bijzondere mate van betrokkenheid en bereikbaarheid voor dat doelpubliek dat een publiek is dat door de "traditionele" hulpverlening niet, of zelden, of moeilijk wordt bereikt, met name de -21-jarigen. Dat betekent grosso modo de humaniora en basisonderwijs schoolgaande jeugd.

Er is een zeer grote mate van betrokkenheid en bereikbaarheid, het werken buiten de klassieke diensturen, het zeer laagdrempelig aanwezig zijn binnen de schooluren, het afleggen van huisbezoeken en geïntegreerde begeleiding van kind, jongere en het gezin.

Er zijn natuurlijk verschilpunten met de traditionele drughulpverlening.

Er is het begeleidende aspect, er is de hoge mate van betrokkenheid, waarover ik het al heb gehad, tijdens en buiten de schooluren, tijdens de week, maar even zo goed tijdens het weekend en even zo goed tijdens de vakantieperiodes.

Het vergt inderdaad een grote specialisatie om te werken met kinderen en jongeren in hun directe omgeving. En wanneer u een aantal concrete gegevens zou kennen, zou u vaststellen hoe schrijnend de situaties zijn en hoe kleine kinderen - uit het basisonderwijs - worden ingezet in deze drugtrafiekhandel. Het gaat dus om een specialisatie in het werken met kinderen en jongeren en hun directe omgeving. Reeds 10 jaar wordt er met die kinderen, met die jongeren en met hun omgeving gewerkt. Dat betekent met de CLB's, met de scholen zelf, met de ouders, met politie, met parketten, het werken in en het werken met de schoolgaande jeugd en hun traditionele omgeving.

Ik citeer eventjes wat de website van De Sleutel – een zogenaamde overigens schitterend werkende traditionele drughulpverlening – over zichzelf schrijft. Ze schrijven: "De traditionele hulpverleningsinstellingen weigeren systematisch minderjarigen omdat zij hen niet de gepaste opvang kunnen bieden." Zij bedoelen daarmee: gescheiden van volwassenen, meer werken met de familie, meer overleg met de Comités Bijzondere Jeugdzorg en de sociale diensten van de jeugdrechtbanken.

Dit kunnen zij dus niet, zo zeggen ze zelf.

Effectmetingen en tevredenheidsonderzoeken bij zowel de jongeren, de ouders als de maatschappelijke instellingen waarmee wordt samengewerkt, tonen duidelijk aan in welke bijzonder hoge mate Pisad wordt geapprecieerd.

Er is de externe auditering.

Welke dienstverlening onderwerpt zich aan dergelijke externe auditering? En de auditering gebeurt door de zogenaamde Société Général de Surveillance, met zetel gevestigd in Genève. Als u weet dat men om voor Europese subsidies in aanmerking te kunnen komen door die instelling moet geauditteerd zijn en gunstig bevonden worden, begrijpt u meteen dat dit niet de eerste de beste auditcommissie is. Ik nodig elke drughulpverleningsdienst uit zich aan deze audit te willen onderwerpen.

Wat blijkt daaruit als u de tevredenheidsscore van de primaire preventie voor 2003 en 2004 bekijkt? Dat Pisad om en bij de 90 % scoort binnen de tevredenheidsscores zoals die door deze diensten zijn opgesteld.

De directe samenwerking met justitie zou onvereenigbaar zijn met het beroepsgeheim die berust op de geboden vertrouwensrelatie.

Daarop kan gezegd worden, natuurlijk, vrij eenvoudig: personeelsleden in het onderwijs zijn ertoe gehouden het ambtsgeheim na te leven; scholen zijn niet gebonden aan het zogenaamde beroepsgeheim.

Pisad is daarenboven geen hulpverlenende instantie in de traditionele zin van het woord. Het is dus ook niet bezig met een therapeutische vertrouwensrelatie op te bouwen met de cliënt. Neen. Zowel in de schoolreglementen als in de begeleidingscontracten is het heel duidelijk aangegeven en is er sprake van een zeer open en een bijzonder transparante houding naar iedereen. Naar de betrokken jongere, naar de ouders, naar de familie, naar de school, naar het CLB, naar de politie en naar de parketinstanties.

De richtlijnen die door Pisad worden gevolgd zijn dezelfde richtlijnen die overigens een internationale codering hebben en die ook door de parketmagistraten worden gevolgd.

De traditionele hulpverlening zou zich zorgen maken over het gebrek aan structurele samenwerking met Pisad.

Ik moet niet herhalen wat u zelf hebt gezegd. Ik moet dit ten stelligste ontkennen. Ik weet niet waar uw informatie vandaan komt, maar als ik u vertel dat er een bijzonder goede samenwerking is uitgebouwd met organisaties zoals De Sleutel en De Kiem, dit zowel op preventief als op curatief niveau, dan zegt dat toch iets.

Maar door het feit dat Pisad werkt met minderjarigen en uitsluitend met minderjarigen is de toegang tot de residentiële hulpverlening vanuit de vrijwilligheidssfeer, die er in onze provincie nu eenmaal heerst, overigens in heel Vlaanderen, wel bijzonder beperkt.

In dit geval werkt Pisad dan wel samen met Kompas in West-Vlaanderen en zeer, zeer nauw met de Comités Bijzondere Jeugdzorg en met de sociale diensten van de jeugdrechtsbanken.

Wat betreft het aangaande overleg met Pisad.

Pisad is toegetreden en volwaardig werkend lid van PopovGGZ. Pisad is ook reeds vertegenwoordigd op verschillende overlegplatforms zoals de Provinciale Werkgroep Drugoverleg en Vroeginterventie, Consultoverleg en heeft heel actief meegewerkt aan de voorbereiding van Cocktail Local en de uitvoering daarvan in alle regio's waar Pisad actief is. Zij heeft op heel wat vergaderingen uitleg gegeven over haar werking en ook een duidelijke brochure ontwikkeld om tegemoet te komen aan vragen vanop het terrein. Voor schoolgaande jongeren wordt er een volledig begeleidingstraject aangeboden en is er sprake van onderliggende psychopathologische en therapeutische hulpverlening. Dan wordt er duidelijk samengewerkt met de voorzieningen in de regio's, onder andere met de Comités Geestelijke Gezondheidszorg. Binnen het werkgebied zijn hieromtrent bijzonder duidelijke afspraken gemaakt.

Pisad zou zich gaan promoten buiten haar werkgebied.

Neen. Pisad wordt heel vaak gevraagd buiten haar eigen werkgebied. Als u beseft dat de noden in de scholen, ook buiten het werkgebied van Pisad, aanwezig zijn en dat die scholen die noden erkennen en ervaren en aanvaarden.

Ik kan u verzekeren, Collega, dat tien jaar geleden het laten aanvaarden door om het even welke school dat er binnen hun muren een drugproblematiek was, niet vanzelfsprekend was. Het was altijd bij een ander, nooit bij henzelf.

Wanneer we met dit soort hulpverlening zijn begonnen, was het absoluut niet vanzelfsprekend dat dit zou aanvaard worden én binnen de welzijnswereld én binnen Justitie én binnen politie én zeker niet binnen de scholen, laat staan bij de ouders van de leerlingen die vaak de laatste zijn, zoals zo dikwijls, om dat soort problemen bij hun kinderen te kunnen detecteren.

Pisad vult hiaten in die door andere voorzieningen niet worden ingevuld.

Momenteel bereiken Pisad alle dagen vragen vanuit scholen, zowel vanuit onze provincie als van buiten de provincie, waarbij op een indringende manier gevraagd wordt om te willen gaan functioneren ter plaatse.

Bijvoorbeeld – en ook dat heeft in Gent tot een misverstand geleid – is Pisad op een bepaald ogenblik, op vraag van de Rotary Club Gent, uitleg komen geven over haar werking en heeft Rotary alle scholen uitgenodigd over alle netten heen om te komen luisteren. Zij waren er ook allemaal. Nadien heeft dat bij een aantal mensen kwaad bloed gezet, zeggende dat Pisad buiten haar werkgebied is getreden.

Pisad zal bijvoorbeeld nooit in Gent functioneren omdat Gent nu eenmaal vanuit een heel andere grootstedelijke situatie over middelen beschikt waar de andere kleinere gemeenten niet kunnen over beschikken.

DEBATTEN

Pisad negeert geen enkele andere voorziening.

Het probleem is dat Pisad in haar werking doorgewoon niet te vergelijken is met andere diensten omdat de aanpak, het doelpubliek nu eenmaal bijzonder specifiek is. Dat is mee een van de redenen waarom de provincie een geprivilegieerde samenwerking heeft met Pisad. Pisad dat ondertussen al heel ver buiten het gebied waar het is ontstaan, is uitgegroeid en waar de afspraak is dat de provincie in 49 % van de middelen voorziet en de toegetroten gemeenten voor 51 %, waardoor geen van beide partners de andere op stang kan jagen.

Als de provincie zou vinden dat er meer op een ander moet kunnen gebeuren, moeten de gemeentebesturen akkoord gaan, want ze gaan ook betalen. Wij brengen 49 % van de middelen mee en wij zijn ook vertegenwoordigd in de bestuursorganen.

Wij weten ondertussen dat er andere initiatieven vanuit de gemeenten worden genomen.

Worden die ook ondersteund ?

Ja, die worden ook ondersteund. Minder indringend dan Pisad omdat Pisad nu eenmaal mede een initiatief is van deze provincie.

Worden de drughulpverleningsdiensten ondersteund ?

Ja, die worden ook ondersteund. Alhoewel we ons natuurlijk naar de toekomst toe de vraag zullen moeten stellen in welke mate het nog zal mogelijk zijn dat elk bestuur zowat in alles zal participeren en wij misschien op een bepaald ogenblik zouden gedwongen kunnen worden om keuzes te maken waar wij onze centen kunnen – ik zeg niet willen – aan spenderen en dat datgene wat vanuit het federale niveau wordt aangepakt, het best door het federaal niveau wordt betaald en wat vanuit het Vlaamse niveau wordt aangepakt door het Vlaamse niveau wordt betaald en dat de hiaten die in dit mazennet zouden zitten, zoals dit hier bijvoorbeeld, ingevuld worden door de provincie.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, met mijn excuses.

Dank u.

De heer voorzitter

Tot daar het vragenuurtje. We zijn ruimschoots buiten de tijd gegaan. Collega Veys, u zal terug twee vragen mogen stellen bij de aanvang van de raad van 15 juni aanstaande.

Op de banken ligt een niet onbelangrijke nota voor velen van ons, namelijk een cursus die wordt aangeboden aangaande Outlook en het efficiënt zoeken met Google.

Ik vraag uw aandacht voor deze cursus en voor de inschrijving.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter,

Ik zal mij voor beide cursussen inschrijven, maar ik beschouw het een beetje als vorming voor mensen die nog niet zo goed overweg kunnen met de computer. Zijn er nog verdere cursussen voorzien voor mensen die al iets vlotter met de programmatuur kunnen omgaan die de provincie ons aanbiedt ?

Dank u.

De heer voorzitter

Dat kan zeker en vast bekeken worden, Collega, en dat zal ik doorverwijzen naar de bevoegde gedeputeerde en naar de ICT-groep.

PUNT 23

INTERPELLATIE VAN DE HEER P. GILLIS OVER DE TOEWIJZING VAN HET ONTWERP EN DE AANLEG VAN EEN 9-HOLES GOLFTERREIN IN DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE (BESLISSING BESTENDIGE DEPUTATIE VAN 13 APRIL 2005)

De heer Gillis

Ik heb vandaag drie interpellaties over drie verschillende deelaspecten van het golfdossier.

Ik heb twee bedoelingen met deze interpellaties:

1. ik wil nogmaals aanklagen en aantonen hoe dit dossier volledig ontspoord is;
2. ik wil de collega's van meerderheid en oppositie blijvend voorlichten over de stand van zaken in dit dossier zodat niemand ooit zal kunnen zeggen dat hij niet wist wat er aan de hand was.

Concreet nu: tijdens de provincieraad van 16 november 2004 keurde de provincieraad een bestek goed voor de aanleg en het ontwerp van een 9-holes golfterrein.

In artikel 1 van dat raadsbesluit werd duidelijk gesteld dat voor de aanleg het maximum te besteden bedrag 1 450 000 EUR was, alles inbegrepen. Er waren op dit bestek vier intekenaars, vier offertes die werden ingediend door een tijdelijke vereniging. Drie van die offertes bleken om juridisch-technische redenen niet te kunnen worden weerhouden omdat die tijdelijke verenigingen uit een aantal deelpartners bestonden en dat in drie van de gevallen een zelfde deelpartner op de stukken verscheen en dat kan in feite niet. Men kan als het ware niet tegen zichzelf concurreren.

Structureel, inhoudelijk was er met die offertes niks aan de hand. Alle vier de indieners van de offertes hadden immers referenties die ze voorlegden, zowel voor de aanleg als voor het onderhoud van golfterreinen. Dus het waren niet zomaar blaadjes papier. Als gevolg van het feit dat drie offertes 'hors concours' waren, bleef er eigenlijk maar een geldige over, namelijk deze die de deputatie tot de hare heeft gemaakt en kost wat kost tot de hare heeft gemaakt. Daar waar het provincieraadsbesluit van november 2004 stelde dat er een maximumbedrag van 1 450 000 EUR te besteden was - flinke borrel als het ware - heeft de deputatie, ik zou zeggen, noodgedwongen gekozen voor de offerte die nog geldig was: goed voor een bedrag van 1 737 413 EUR, btw inbegrepen. Men heeft dus ruim 10 % boven de grens van het provincieraadsbesluit toegewezen.

Het is natuurlijk niet eenvoudig om daarover iets te zeggen, want we zijn geen specialisten wat de aanleg van een golfterrein betreft. Gelukkig heeft onze administratie de verschillende offertes die niet konden worden weerhouden toch even naast de aanvaarde offerte geplaatst. Op die manier was het mogelijk om een beetje een afweging te maken van wat duurder is, wat goedkoper, hoe groot de verschillen zijn, welke tendensen er nu eigenlijk duidelijk zijn in de offerte, ... Daaruit blijkt dat op alle deelaspecten de offerte die door de deputatie aanvaard werd ver boven de andere uitsteekt qua prijszetting.

Sta mij toe een aantal zaken uit de nota deputatie en het verslag van onze administratie te citeren. Onze administratie zegt dat voor de aanleg van de greens, de tees, de fareways - met inbegrip van het inzaaien en het opstartbemesten - het bedrag beduidend hoger ligt. Dit is een zeer milde formulering, want als we het bedrag van de aanvaarde offerte als index 100 nemen dan zou de op een na duurste offerte dit onderdeel van de aanleg voor 53 % van het bedrag kunnen realiseren. De goedkoopste offerte zou dit zelfs voor 30 % van het bedrag van de goedgekeurde offerte kunnen realiseren. Ik zeg erbij, dat deze offertes komen van firma's met referenties in de golfwereld. Die offerte komt dus niet van iemand die zomaar iets uit zijn mouw heeft geschud.

Wat zegt onze administratie nog?

De aanplantingen rond de golfholes en op de restoppervlakte is het drie- tot twintigvoudige van de overige offertes. Verder zegt onze administratie dat het bedrag voorzien voor de aanleg van de wandel- en fietspaden en voor de Finse loop piste het drie- tot viervoudige is van de overige offertes. Zelfs voor zeer eenvoudige items zijn de verschillen tussen de offertes spectaculair, zoals bijvoorbeeld voor de aanleg van een zandwal. Die zandwal is, op basis van het milieueffectenrapport, nodig om vogels te kunnen laten broeden en is in feite niets meer dan een lange strook opgehoopt zand.

De indieners van de drie niet-weerhouden offertes schatten dat de aanleg van zo'n zandwal moet kunnen gebeuren voor een bedrag tussen 1 200 en 2 000 EUR. Wat blijkt? De offerte die de deputatie tot de hare heeft gemaakt, voorziet voor de aanleg van diezelfde zandwal op diezelfde plek 11 keer meer, namelijk 12 874 EUR! Waarom? Hoe komt dat? Geen kat die het weet. Het wordt ook niet duidelijk gemaakt.

DEBATTEN

Nu, heeft dit alles de deputatie tot voorzichtigheid gemaand? Heeft ze, zoals we straks in het dossier van de school in Eeklo zullen zien, toen ze vaststelde dat er offertes binnenkwamen met voor een aantal items onverklaarbaar hoge prijzen, geredeneerd om het niet toe te wijzen? Heeft ze voorgesteld om het eerst nog een keer na te rekenen, om het eerst nog eens te laten bekijken door een ingenieursbureau? Heeft ze het dossier voor verder onderzoek doorverwezen naar golfspecialisten, naar golfdeskundigen, bijvoorbeeld naar mensen die we via een consultingopdracht hebben aangeworven, die we in huis hebben en die we ook peperduur betalen? Daar zal ik straks nog op terugkomen in mijn derde interpellatie. Hebben ze eraan gedacht om hun mening te vragen als specialisten van de golf? Vragen we hen hoe het zit met de kosten van de aanleg? Vragen we hen of dat inderdaad zoveel moet kosten? Vragen we hen hoe het komt dat in drie offertes al bij al civiele prijzen gehanteerd worden en in die ene offerte niet? 'Civiel' in dit dossier betekent natuurlijk nog altijd dat het de nodige miljoenen kost. Nee, de deputatie heeft daar niet bij stilgestaan, de deputatie heeft zich daar blijkbaar geen vragen bij gesteld. Ik heb het dossier ingekeken op de dienst en er zit geen enkel advies van onze eigen golfconsultant in, noch van een studie bureau, noch van golfdeskundigen. Men heeft gewoon de zaken naast elkaar gelegd. Aangezien er één geldige offerte was en de deputatie 'coûte que coûte' een golfterrein wou, heeft men ze dus maar goedgekeurd, met alles erop en eraan. Dat vinden wij natuurlijk geen goede werkwijze.

Vandaar dus een aantal vragen.

1. Vindt de deputatie het politiek oorbaar en netjes om het maximumbedrag van 1 450 000 EUR, zoals bepaald in de provincieraad, met ruim 10 % te overschrijden zonder terugkoppeling naar deze raad?
2. Vindt de deputatie de aanleg en de uitgave voor dit 9 holes golfterrein nog steeds verantwoord? We gaan dus 70 000 000 BEF, 1 737 000 EUR en een beetje, op tafel moet leggen, ontlenen.
3. Waarom werd voor de verschillende deelposten, die duidelijk onverklaarbaar duur zijn, geen nader onderzoek gedaan, waarom is geen nadere afweging gebeurd? Waarom werd onmiddellijk toegewezen?
4. Hoe ziet de deputatie de verdere evolutie?

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Ik zal mijn antwoord in drie delen opsplitsen, want de interpellatie werd in een keer gehouden, maar bevat eigenlijk drie concrete vragen.

De eerste vraag gaat over het ontwerp en de aanleg van de 9 holes.

De vraag van collega Gillis verrast mij een beetje. De collega volgt dit golfdossier zeer goed op, kijkt het grondig na en heeft dus ook wel degelijk het bestek zoals het in november in de provincieraad is goedgekeurd, grondig doorgenomen. Het bestek telt ongeveer 25 bladzijden en geeft een toch wel duidelijke beschrijving van het soort golfterrein dat wij wensen.

Het uitgangspunt was, zoals steevast in deze raad wordt gezegd, dat het golfterrein maximum 60 000 000 BEF mocht kosten. Daarom hebben we 1 450 000 EUR, iets minder dan 60 000 000 EUR eigenlijk, voorzien als maximumbedrag voor de opmaak en de aanleg van het 9 holes golfterrein.

Een belangrijk punt is dat het golfterrein in medegebruik moet zijn. Het bestek is daarin zeer duidelijk. In de opdracht staat dat recreatief medegebruik moet mogelijk gemaakt worden door, ten eerste, de aanleg van wandel- en/of fietspaden die aansluiten op bestaande paden binnen het domein. Dan staat daar een volledige omschrijving van de voorwaarden waaraan die fietspaden en wandelpaden moeten voldoen - de breedte, de soort verharding, de dikte, enz.

Ten tweede moet een Finse looppiste aangelegd worden met als vertrekpunt de site Sport, ter hoogte van de sporthal. De lengte van deze piste moet minimaal 2 kilometer zijn en een breedte van ongeveer 2 meter hebben. De te gebruiken schors voor de aanleg van de looppiste is Zuid-Franse pijnboomschors en de afmetingen van de afzonderlijke schorsdelen moeten tussen 8 en 15 mm zijn.

Ik wil dat een beetje uitleggen, want veel mensen weten niet wat een Finse looppiste is. Een Finse looppiste heeft eigenlijk niets met het golfproject als dusdanig te maken, het is eigenlijk een joggingpad met een zeer zachte ondergrond om te vermijden dat de sporters kwetsuren aan de gewrichten zouden oplopen. Eigenlijk heeft dit niets met de golf te maken.

Bij dat medegebruik werd ook gestipuleerd dat een zandwal moet aangelegd worden. Over die zandwal heb ik nog een kort verhaal te vertellen. Het gaat over een zandwal met een lengte van 30 meter, een breedte van 5 meter en een hoogte van 3 meter die in de noordoostelijke hoek moet aangelegd worden, aansluitend op het golfterrein.

Hoe is die zandwal tot stand gekomen? In 2003 kregen we op een bepaalde ochtend het wereldschokkende nieuws dat een bijeneter zich in het provinciaal domein Wachtebeke gevestigd had in het zand van de uitbaggering van onze vijver. In dat zand had zich dus een zeldzame vogel genesteld. Onze dienst Leefmilieu heeft onmiddellijk een afspraak gemaakt met de dienst Natuur van Aminal en met de directie van het domein om een zone af te bakenen zodanig dat het beestje rustig kon nestelen.

De vraag die daaruit volgde was of we binnen het domein niet een permanente zandwal zouden kunnen creëren zodat er voor die bijzondere vogel een permanente broedplaats is.

In 2003 kwam het voorstel van de 8ste directie om met hun budgetten een voorlopige zandwal aan te leggen, in afwachting van de volledige realisatie van het golfpark. Ik herinner het mij nog goed, het ging op dat ogenblik over 160 000 BEF voor de aanleg van een niet-permanente zandwal. De deputatie vond dat bedrag overdreven hoog. We hebben toen afspraken gemaakt met de aannemer en een gedeelte van het zand van de baggerwerken is op het domein blijven liggen en op die manier is die vogel plus een aantal zwaluwen daar kunnen blijven nestelen.

De grootte van de bedragen.

Ik zal een beetje het verloop van het dossier schetsen. Het dossier van de zandwal is teruggekomen begin dit jaar omdat het contract met de aannemer moest beëindigd worden en de grondrestanten van het domein moesten verdwijnen. Toen werd een afzonderlijke aanbesteding uitgeschreven waarvan de goedkoopste ongeveer 30 600 EUR bedroeg. De deputatie vond het onlogisch dergelijke zandwal aan te leggen terwijl ze volop bezig waren met een bestek waarin ook een zandwal werd voorzien. Die zandwal is duidelijk een vrij dure aangelegenheid en ondertussen wordt de kostprijs ervan geraamd op ongeveer 500 000 BEF. Ook voor het verkrijgen van de vergunning voor de voetbalterreinen van collega Verleyen was de bijkomende voorwaarde van de afdeling Milieu dat er een zandwal zou komen. Dit zeg ik u om u duidelijk te maken op welke manier de kostprijs van een globaal dossier moet worden bekeken.

Het bestek.

Op bladzijde 24 staat het duidelijk: het uitgangspunt voor de golf was 60 000 000 BEF. Alle mederecreanten - de Finse looppiste, de wandelpaden, de zandwal - maken uiteraard het voorwerp uit van een ander deel van de begroting en hebben rechtstreeks niets te maken met de golf, maar het moet uiteraard in één globaal ontwerp voorzien worden.

Het beschikbare bedrag van 1 450 000 EUR, inclusief btw, omvat alle hogergenoemde werken met uitzondering van de aanleg van de wandel- en fietspaden, uitkijkplaatsen, de Finse looppiste en het bouwen van een overdekte loods.

Over het juridische gedeelte hebt u de nodige informatie. Er wordt verwezen naar de specifieke wetgeving ter zake. Ik heb de datum ervan niet opgezocht omdat dat was aangekondigd in uw interpellatie. U hebt het besluit gelezen waarin staat waarom die andere offertes niet weerhouden zijn.

De offerte voor de aanleg en het ontwerp van de 9 holes van de tijdelijke vereniging nv Soga - nv Alonco - Golf & Landscape was 1 101 387 EUR voor de aanleg en 92 403 EUR voor de aanplantingen. Dit geeft een totaal van 1 444 485 EUR inclusief btw en dit bedrag valt binnen de 1 450 000 EUR zoals gestipuleerd in het bestek.

Wij hebben in de meetstaat ook prijs gevraagd voor de wandel- en fietspaden, voor de Finse looppiste en voor de zandwal en dit vormt deel 3 van de meetstaat. Dit heeft u ook kunnen inkijken. We spreken hier over een bedrag van 241 889 EUR, exclusief btw.

Voorzitter, de aanbesteding is perfect binnen het bestek van wat in deze provincieraad werd goedgekeurd. Op advies van onze eigen administratie - u verwijst graag naar onze administratie - hebben we het voorstel goedgekeurd.

Dit was het antwoord op het eerste deel.

DEBATTEN

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's,

De gedeputeerde probeert in zijn antwoord sierlijk om een aantal zaken heen te slalommen, maar we zien aan eerste ondervoorzitter Beeckman waartoe slalommen kan leiden. Men kan met krukken eindigen. Ik heb een beetje het gevoel dat dat hier ook het geval is.

Als men een bestek oplegt voor een golfterrein waarin men stipuleert dat er ook een Finse looppiste moet aangelegd worden, dat er ook wandelpaden en fietspaden moeten voorzien worden en dat er op basis van het milieueffectenrapport een zandwal moet zijn, dan is het nogal logisch dat men de volledige prijs bekijkt en niet alleen de kosten van het golfterrein zelf.

De gedeputeerde stelt het een beetje voor alsof men een tuinbouwarchitect zou vragen een tuin te ontwerpen met een vijver en een brugje over die vijver, maar dat men bij het bepalen van de kostprijs geen rekening zou houden met die vijver en dat brugje. We kijken alleen maar naar de plantjes, het gras, het gazon, de bomen en op die manier komen we natuurlijk tot een ander bedrag.

Strikt genomen heeft de gedeputeerde dan gelijk. Strikt genomen, als we enkel en alleen rekening houden met de aanleg van het golfterrein zelf, dus de putjes, de vlagjes, het gras en dergelijke, dan blijft de offerte die de deputatie heeft aanvaard inderdaad binnen het bestekbedrag en binnen het plafond dat de provincieraad heeft goedgekeurd in november 2004.

Maar op mijn vragen over de concrete prijzen in dit aanvaarde bestek heb ik geen antwoord gekregen. Er zijn vier offertes, drie zijn juridisch-technisch niet ontvankelijk, maar de indieners ervan hebben de ervaring en de referenties voor de aanleg van golfterreinen. We mogen dus aannemen dat die firma's niets uit hun mouw schudden, dat ze niets geïmproviseerd hebben, dat hun bedragen niet gefantaseerd zijn.

Wat stellen we vast? Als we het bedrag dat door de deputatie is goedgekeurd voor de aanleg van de greens, de tees, de fairways, wat het ook allemaal moge wezen, met inbegrip van het inzaaien en de opstartbemesting - de deelposten 24 tot en met 41 - gelijkstellen met 100 %, dan blijkt dat de indiener van de tweede duurste offerte de zaak kon realiseren voor 54 %, dat de indiener van de goedkoopste offerte diezelfde zaken kan aanleggen voor 30 % van het bedrag.

Indien ik in de deputatie zat, dan zou ik me toch afgevraagd hebben hoe het kan dat op basis van hetzelfde bestek, dezelfde soort grasmengsel, dezelfde aanleg dergelijke verschillen mogelijk zijn. Voor de aanplantingen rond de golfholes en de restoppervlakten is het verschil drie tot twintig maal duurder. De offerte die volgens de redenering van de gedeputeerde binnen het bestekbudget past is voor mij onverklaarbaar duur en daarover zwijgt onze administratie in alle talen. Er is geen enkele inhoudelijke afweging gebeurd. Trouwens, en het is geen schande om dat toe te geven, ik denk ook niet dat onze administratie daartoe in staat is, want ze heeft de ervaring niet. Om die afweging te laten gebeuren zouden we gebruik kunnen maken van die externe consulting die we in huis gehaald hebben en eventueel andere onderzoeksopdrachten stellen, maar dit kan dus niet.

De wandel- en fietspaden en de Finse looppiste.

Volgens de gedeputeerde valt dit niet onder de aanleg van het golfterrein en men moet er bijgevolg geen rekening mee houden. Ik wil die redenering eventueel volgen. Maar wat is dan het resultaat? Dat we een bestek uitgeschreven hebben met, zoals de gedeputeerde zegt, concrete afmetingen van de breedte voor die wandel- en fietspaden, concrete lengtes, concrete materiaalvoorschriften zonder richtprijzen, zonder plafond. Wat zien we dan? Dat in het voorstel zoals het door de deputatie werd aanvaard - die enige geldige offerte - dezelfde Finse looppiste uitgevoerd met dezelfde soort eikenschors, met dezelfde soort afmetingen en dezelfde soort fietspaden uitgevoerd met dezelfde soort materialen, drie tot vier keer duurder is dan in de drie andere offertes.

Dat zou mij tot voorzichtigheid manen. Ik zou van de administratie willen weten hoe dit mogelijk is. Ik zou vragen hoeveel dit werkelijk kost. Maar de deputatie heeft dat allemaal niet gedaan, die wou 'coûte, que coûte', kost wat kost, een golfterrein. Omdat het strikt genomen binnen de grenzen van het provincieraadsbesluit viel, was alles dus in orde.

Wij denken dat hier veel geld op onverklaarbare wijze wordt uitgegeven dat niet kan verantwoord worden. Ik zou dus graag willen weten waarom men geen verder onderzoek nodig geacht heeft ondanks de grote discrepantie tussen de offertes en waarom is men bereid om drie-, zes-, twintigvoudige bedragen uit te betalen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

We kunnen in herhaling vallen, maar onze administratie doet dagelijks aanbestedingen, is dagelijks bezig met wegenis. Ik denk dat ze voldoende ervaring heeft met de prijzen voor de aanleg van de Finse looppiste of de wandel- en fietspaden. Wij hebben ieder jaar trouwens in onze begroting een budget voor het onderhoud en de aanleg van fiets- en wandelpaden binnen onze provinciale domeinen. Dus hier een beetje een waas gaan ophangen alsof onze administratie zijn werk niet goed gedaan zou hebben, vind ik onterecht.

U komt iedere keer terug op het al dan niet correct zijn van de andere aanbestedingen. U hebt de juridische motivatie in het besluit gezien. Ik heb nadien met de administratie rond de tafel gezeten. We hebben trouwens het plan dat overbleef gewaardeerd ten opzichte van de andere plannen en toen bleek duidelijk dat dit plan beter was of het best tegemoet kwam aan de wensen van het provinciebestuur aangaande de toekomstige ontwikkeling van het golfpark. Het gaat over de aanleg van een 40-tal hectare en wij gaan ervan uit dat het geheel het best aangelegd wordt met authentieke, streekgebonden natuurelementen. Het project dat er het best uitkwam, was het plan dat nu voorligt, vooral omdat het plan ook het medegebruik en de veiligheid het best uitgewerkt had. Daarom heeft de administratie duidelijk geadviseerd om dit ontwerp en deze aanleg te aanvaarden.

Trouwens, u weet ook dat het niet aanvaarden bij een aanbesteding ook consequenties heeft. Wanneer u de plannen naast elkaar ziet, Mijnheer Gillis, zult u toegeven dat het project dat door de deputatie werd goedgekeurd het meest geschikte en ecologisch meest verantwoorde project is dat ter tafel lag.

PUNT 24

INTERPELLATIE VAN DE HEER P. GILLIS OVER DE TOEWIJZING VOOR EEN PERIODE VAN 5 JAAR VAN HET ONDERHOUD VAN HET AAN TE LEGGEN 9-HOLES GOLFTERREIN IN DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE (BESLISSING BESTENDIGE DEPUTATIE VAN 13 APRIL 2005)

De heer Gillis

De gedeputeerde heeft mij met zijn laatste zin eigenlijk alweer de pap in de mond gegeven.

De heer voorzitter

Nu dacht ik echt dat u ging zeggen 'heeft mij overtuigd'.

De heer Gillis

Wat dat betreft, zal ik proberen de sirenezang van de deputatie te weerstaan. Zijn laatste zin was 'het golfterrein zoals door de deputatie nu aanvaard, is het meest ecologische'.

Sta mij toe het onderhoud even onder de loupe te nemen.

De provincieraad van 16 november had ook beslist dat de rechtspersoon die het 9-holes golfterrein zou aanleggen, gedurende de eerste vijf jaar het onderhoud zou mogen - in feite zou moeten - verzekeren. De bedoeling daarvoor was tweeeërlei. Enerzijds wou men grote onderhoudskosten vermijden. Anderzijds zou de verantwoordelijkheid voor het onderhoud van de eerste vijf jaren - dus de opstartfase - bij derden liggen. Op die manier konden wij zelf niets verkeerd doen. Ondanks onze kritiek op het golfterrein vonden wij dit een verdedigbare werkwijze. We moeten echter vaststellen dat het in de feiten volledig anders uitpakt. Niet alleen hebben we van de vier offertes - en ik weet dat er 3 waren die juridisch-technisch niet ontvankelijk waren, maar inhoudelijk waren ze volledig koosjer - de duurste genomen waardoor we nu het duurste golfterrein in aanleg hebben, maar we hebben veruit ook het duurste golfterrein in onderhoud. Dat was nu toch net niet de bedoeling van het provincieraadsbesluit en de gehanteerde werkwijze. De offerte voorziet bijvoorbeeld dat er aanplantingen zullen gebeuren rond de golfholes en op de restoppervlakten voor in totaal 92 000 EUR. Aanplantingen zijn altijd mooi om naar te kijken, maar in de drie overige offertes werden die extra aanplantingen veel bescheidener gehouden: tussen 4 200 EUR en 29 000 EUR.

DEBATTEN

Wat is het gevolg van die extra luxueuze aanplantingen? Uit de opgedane ervaring in mijn eigen tuin weet ik dat hoe meer men aanplant, hoe meer onderhoud men heeft. Het gevolg is dat de prijs offerte voor het onderhoud, die automatisch samenhangt met de aanleg, gedurende de eerste vijf jaar adembenemend is. De offerte, zoals ingediend en goedgekeurd door de deputatie, voorziet ruim 430 000 EUR per jaar in onderhoud. In oude Belgische franken is dit 17,3 miljoen BEF per jaar. De andere offertes voorzien 8,5 miljoen BEF, 9,5 miljoen BEF en 13,5 miljoen BEF. We hebben dus een peperduur onderhoudscontract aan ons been.

Dit komt enerzijds door de vele aanplantingen en anderzijds door de zeer intensieve manier waarop men blijkbaar denkt dit golfterrein te moeten onderhouden.

Zo komen we op het ecologische aspect.

De offerte zoals ze door de deputatie is aanvaard, voorziet 300 maaibeurten per jaar, gedurende een aantal maanden zelfs dagelijks. De andere offertes - van firma's die ook referenties hebben voor het onderhoud van golfterreinen, firma's die niet fantaseren, die niets uit hun duim hebben gezogen - voorzien 90 à 128 maaibeurten per jaar. Het aanvaarde onderhoudscontract voorziet 300 maaibeurten. De offerte voorziet 16 bemestingskeurten per jaar. Nu stel ik mij onmiddellijk de vraag of dit wel compatibel is met het milieueffectenrapport. De indieners van de andere offertes dachten dat 5 à 8 keer per jaar bemesten voldoende was.

Men voorziet zelfs dagelijks een dauwbehandeling. Ik kan mij niet voorstellen wat dat zou kunnen inhouden. De andere offertes voorzien dat 20 à 40 keer per jaar meer dan voldoende is.

Het harken. Volgens de offerte gaat men 140 keer per jaar harken. Een andere offerte zegt dat één keer per jaar meer dan genoeg is. Dit zijn dermate grote verschillen dat ik er in elk geval niet meer uitkom.

Ik heb zeer veel respect voor onze ambtenaren en voor onze administratie, maar onze administratie kan zoiets inhoudelijk niet tegen elkaar afwegen. Zij kunnen niet afwegen wat nuttig is, wat zinvol is of wat overdreven is. Toch steekt er in het volledige dossier geen enkele inhoudelijke beoordeling, geen enkele afweging van hoe dit alles gebeurt op andere golfterreinen. Wat zeggen golfspecialisten, wat zegt eventueel onze consultingman die we daarvoor speciaal 5 000 EUR per maand betalen? Niets. Blijkbaar is dat allemaal dik in orde.

De deputatie moet toch ietwat naar adem gehapt hebben door het forse prijskaartje van dik 430 000 EUR, want een aantal onderhoudstaken heeft ze eruit gelicht en die gaan we zelf doen. We gaan de driving range zelf onderhouden en nog een aantal andere zaken. We hebben daar dan toch personeel voor aangeworven, dus we gaan dat zelf uitvoeren. Het resultaat zal natuurlijk zijn dat we aan een externe partner, een externe contractant minder geld zullen moeten betalen op factuur, maar hoe dan ook zijn die werken niet gratis, ook al doen we het met eigen mensen eventueel iets goedkoper. Ook die factuur zal moeten verrekend worden. Dus ik denk dat we in totaal toch rond een bedrag van 400 000 EUR op jaarbasis zullen eindigen, voorzichtig gerekend. De onderhoudsfactuur, mag men hopen, zal doorgeschoven worden naar de gebruikers van dit golfterrein.

Dan komen we op een ander aspect: een golfterrein van 9 holes heeft een beperkte capaciteit. De literatuur zegt dat zo'n golfterrein op jaarbasis ongeveer 700 à 750 abonnementen/leden kan verwerken. Als we uitgaan van een geschat bedrag van 400 000 EUR per jaar enkel aan onderhoud - geen administratie, geen andere zaken - en we gaan ervan uit dat zich jaarlijks 650 à 700 gebruikers abonneren en we delen die bedragen gewoon door elkaar, dan komen we aan abonnementsgelden van ongeveer 600 EUR op jaarbasis, zonder federale kaart, zonder dat men op dat ogenblik al gespeeld heeft. We zitten dus al met abonnementen van 25 000 BEF per jaar, iets wat ook in de voorlaatste commissie Recreatie, Toerisme, Sport en Domeinen al in het vooruitzicht werd gesteld.

Dan zitten we terug bij ons uitgangspunt: 'Waarom heeft de deputatie in 1997 ooit een golfterrein willen aanleggen?' Toen zouden deze 9 holes nog 30 miljoen BEF kosten, nu kosten ze al 70 miljoen BEF. Waarom? Om laagdrempelig, bijna gratis, zeer soepel te kunnen golfen. Gewoon al om de onderhoudskosten te dekken, gaan we nu naar abonnementsprijzen van minstens 600 EUR per jaar! Hierover had ik ook graag een aantal verduidelijkingen gehad.

Ook in de offerte voor het onderhoud heeft de deputatie de mogelijkheid laten liggen om een aantal zaken die duidelijk te duur zijn ingeschat, eruit te lichten. Ik zeg, we hebben een aantal onderhoudstaken op ons genomen en dus ook de verantwoordelijkheid voor als er iets mis gaat.

Echter, als ik kijk naar het onderhoud van de markeringen: de 9 vlagjes, de 9 wegwijzers en een aantal andere zaken die om de zoveel tijd moeten vervangen worden en ik merk dat de ene offerte aan onderhoud 16,5 keer meer voorziet dan de andere offertes van firma's die ook referenties hebben in het onderhoud van golfterreinen, dan zeg ik: ook met dit aspect is iets loos. Ook dit was voor de deputatie blijkbaar geen argument om de uitgavenpost wat nader te bekijken, om af te wegen of het wel nodig was, om te beslissen om de vervanging van die vlagjes zelf te doen om tenminste iets te besparen. Dus ook daar graag enige verduidelijking.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Er is in het verleden al vaak gesproken over het onderhoud gedurende die periode van 5 jaar. Waarom willen wij deze manier van werken hanteren? Omdat wij dan ook geconfronteerd zullen worden met iemand die de golf zal aanleggen en die de golf onderhoudsvriendelijk zal aanleggen.

De kosten voor de uitvoering van het onderhoud gedurende die periode van 5 jaar variëren inderdaad tussen ongeveer 1 en 2 miljoen EUR.

Uit evaluatie van de offertes blijkt duidelijk dat het verschil zich situeert enerzijds de verschillende acties die ondernomen worden aangaande het onderhoud en anderzijds in de frequentie van de verschillende acties.

Het voorgestelde onderhoud van de tijdelijke vereniging nv Soga - nv Alonco - Golf & Landscape omvat het volledige onderhoud van het golfterrein gedurende weekdagen en zon- en feestdagen waarbij normaliter geen meerkosten mogen verwacht worden. De secundaire aanleg is ook voorzien. Dit wil zeggen dat indien in de praktijk blijkt dat bij gebruik van het golfterrein sommige aanpassingswerken nodig zijn, die werken ook binnen het gegund bedrag zullen uitgevoerd worden. De andere offertes beperkten zich ofwel tot het onderhoud tijdens de weekdagen, ofwel voorzagen zij die secundaire aanleg niet, ofwel spraken zij zich niet uit over de secundaire aanleg. Hieruit kan geconcludeerd worden dat bij de uitvoering van het onderhoud nog meer kosten mogen verwacht worden bij de overige offertes.

Op pagina 24 van het bestek staat vermeld dat de inschrijver zal streven naar een ecologisch onderhoud. Vorige week is daaromtrent nog een commissie geweest. Enkel de offerte van de tijdelijke vereniging die het project heeft toegewezen gekregen, verwijst naar dit ecologisch onderhoud. De frequentie van de verschillende onderhoudsacties wordt hiermee ook verklaard.

Hieronder vindt u ook de verklaring van de inschrijver die schrijft: 'Tevens wil ik opmerken dat de intensiteit van de bewerkingen welke wij hebben geoffreerd alles te maken heeft met een ecologisch en verantwoord omgaan met het onderhoud door een grote frequentie van machinale, mechanische en arbeidsintensieve bewerkingen en door het toepassen van veelvuldige bladvoeding kunnen wij een alternatief bieden voor het gebruik van schadelijke pesticiden. Hierdoor gaan wij op een verantwoorde manier om met de toekomst van het milieu, de bezoekers en onze werknemers. Ook zijn de resultaten vele malen beter en meer voorspelbaar. Hiermee wordt gekozen voor de manier van de toekomst.'

Het voorstel om sommige delen van het onderhoud te onttrekken aan de tijdelijke vereniging is eigenlijk het gevolg van de aanwezigheid van onze twee golfarbeiders. Vanuit de dienst is er gekozen voor die onderdelen van het onderhoud die het minst gerelateerd zijn met de kwaliteit van het 9-holes golfterrein. Deze onderdelen hebben vooral betrekking op het onderhoud van de roughs, de aanplantingen en de driving ranges. De putting green die momenteel door onze arbeiders onderhouden wordt en waar wij dus ook wat materieel voor aangeschaft hebben, zal in de toekomst onderhouden worden door de tijdelijke vereniging. Deze onderdelen kunnen bovendien onderhouden worden met het materieel van het domein zelf, zodat de aangekochte greenmaaier en handgreenmaaier meer en dadelijk kunnen ingezet worden. Een jaarlijks bedrag zal gefactureerd worden aan de tijdelijke vereniging. Hierbij zijn de jaarlijkse onderhoudskosten ten laste van de tijdelijke vereniging. De onttrekking van deze onderdelen heeft dus alleen maar te maken met het optimaal inzetten van het beschikbaar personeel en materieel. Qua verantwoordelijkheid is er ook geen probleem, want de onttrokken onderdelen van het onderhoud worden uitgevoerd onder supervisie van de verantwoordelijke die door de tijdelijke vereniging is aangesteld.

Post 83: onderhoud en markeringen zijn moeilijk uit de opdracht te onttrekken aangezien deze post ook leveringen inhoudt, terwijl de voorgestelde onderdelen enkel arbeid vertegenwoordigen.

DEBATTEN

Het financiële aspect.

Ik blijf er nog altijd bij: ik ben ervan overtuigd dat deze golf, eens hij op kruissnelheid is, perfect break-even zal draaien. Mijnheer Gillis verwijst naar de kostprijs en neemt het hoogste bedrag, 400 000 EUR, als uitgangspunt en ja, dan stemt dit inderdaad overeen met een 600 à 700 abonnementen op jaarbasis. Vandaag zijn we nog geen jaar bezig en we hebben reeds 500 abonnementen voor de driving range en 4 000 greenfees, op minder dan één jaar tijd. Dus ik denk dat eens de 9 holes gerealiseerd zijn en wij een kwaliteitsvol golfpark zullen hebben aangelegd, die 600 à 700 abonnees geen enkel probleem zullen zijn en dat daarmee de kostprijs zal gedekt zijn van het onderhoud en de kosten van de golf.

Vindt u dat veel? Ik heb een richtprijs gegeven van 500 à 600 EUR. Ik denk dat ieder lidmaatschap van om het even welke sportvereniging op jaarbasis ongeveer in dezelfde prijscategorie zit. Ik heb onlangs op de radio gehoord dat een jaarabonnement voor de fitness tussen de 600 en de 1 000 EUR bedraagt.

Is 500 à 600 EUR dan veel om een gans jaar je hobby te kunnen uitoefenen? Ik laat dat in het midden.

Wij zullen in de toekomst uiteraard met het juiste bedrag naar deze provincieraad komen. Wil men daar een lager bedrag aan koppelen, voor mij niet gelaten, maar mijn uitgangspunt is nog altijd dat de realisatie van dit golfproject op termijn break-even zal draaien.

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's,

Ik heb de indruk dat de slalom blijft doorgaan, maar op een andere soort piste, want de bochten worden nu veel groter.

De deputatie zegt dat indien het juridisch mogelijk was geweest om één van de drie andere offertes te aanvaarden, de kans er dik in zat dat wij uiteindelijk tijdens de uitvoering van het onderhoud meerkosten zouden hebben. Dat kan niet. Als men een contract afsluit, all in voor een bepaald jaarbedrag, en het blijkt dat die firma zich om een of andere reden zou misrekend hebben - in dit geval drie verschillende tijdelijke verenigingen - dan is dat spijtig voor haar. Dat is voor rekening van die vereniging en niet voor rekening van de provincie. Dus dit deel van de uitleg gaat niet op.

De gedeputeerde zegt dat het altijd de bedoeling geweest is dat wie het golfterrein aanlegt, het ook moet onderhouden zodanig dat we een onderhoudsvriendelijk golfterrein krijgen. Inderdaad, dat was de bedoeling, maar die bedoeling wordt niet gerealiseerd. We hebben het duurste golfterrein qua aanleg en we hebben veruit het duurste qua onderhoud. De bedoeling gaat dus de mist in, ze wordt niet gerealiseerd.

De gedeputeerde zegt dat we nu verzekerd zijn van onderhoud op zon- en feestdagen. Men gaat toch niet aan zondagstarief en aan zondagslonen het gras afrijden! Dat kan wachten tot de maandag hé, alstublieft! Men gaat het toch niet nog spectaculair duurder maken, hetgeen in de offerte die de deputatie onderschrijft natuurlijk wel gebeurt. De deputatie heeft blijkbaar geen moeite met deze duurste offerte. Dan zeg ik: 'Van dik hout zaagt men natuurlijk planken'.

Ecologisch verantwoord.

Men moet mij nu eens uitleggen hoe 16 keer bemesten per jaar ecologischer kan zijn dan 8 keer bemesten. Hoe 300 keer maaien per jaar ecologischer kan zijn dan 90 keer maaien per jaar! Ik ben een 'stadsgroene', dus ecologisch tot achter de komma weet ik het niet goed, maar dit is een redenering die ik niet snap, noch van de gedeputeerde, noch van de administratie. Het wordt door niets onderbouwd. Het is niet omdat een indiener van een offerte in zijn promobriefje schrijft dat hij het zo ecologisch mogelijk probeert te doen, dat het ook ecologisch is natuurlijk. In het dossier zit daarover geen enkele afweging, geen enkele beoordeling.

De gedeputeerde zegt dat hij er gelukkig een aantal zaken heeft kunnen uithalen, bijvoorbeeld het onderhoud van de oefenzone, de driving range. Dit zal gebeuren onder de supervisie van die externe contractant. Bij wie ligt dan de verantwoordelijkheid als er iets fout loopt? Of als een van de twee groenarbeiders die daarvoor verantwoordelijk zijn, ziek wordt? Zal het dan gratis gebeuren door die contractant? Zal het dan tijdelijk ondervangen worden? Zullen we dan iets moeten improviseren of zo? Als er dan iets fout loopt, wie is dan verantwoordelijk voor het eventueel terug inzaaien en zo? De provincie zelf natuurlijk.

En dat was nu net niet de bedoeling van het provincieraadsbesluit. Het provincieraadsbesluit wou het onderhoud volledig in een hand, wou het extern toewijzen om het enerzijds goedkoop en beheersbaar te houden in functie van de aanleg. Dit is niet gelukt. Anderzijds wou ze net af zijn van die verantwoordelijkheid gedurende minstens vijf jaar omdat we in huis geen ervaring hebben met het onderhoud van een golfterrein. Dus dit wordt niet gerealiseerd.

Ten slotte heeft de gedeputeerde het over het break-even draaien.

Ik heb het eerder al gezegd: het zou er verdorie nog aan mankeren dat de exploitatie op zijn minst break-even is als we geen centiem van de aanlegkosten doorrekenen aan de gebruikers. We moeten vaststellen dat bijvoorbeeld - de gedeputeerde komt wel met cijfers van de abonnees van de driving range - de verliezen van de exploitatie van de driving range worden bijgepast uit de algemene provinciale middelen, uit de algemene provinciale kas. Kijk naar de meerjarenbegroting die we hier aanvaard hebben bij de opstart van de driving range. Men voorzag exploitatieverliezen die door de provincie uit de algemene kas via een overboeking zouden aangezuiverd worden. De gedeputeerde zegt dat dit bij de 9-holes niet nodig zal zijn.

Wij willen hem eventueel nog geloven, maar dan betekent dit wel een vrij dure abonnementsprijs. Als men bovendien aan wedstrijden wil deelnemen en die wedstrijdcijfers ook wil laten opnemen in andere clubs dan zal men zich ook nog eens een federale kaart moeten aanschaffen. Bovenop die 600 EUR is dit nog eens ongeveer 300 EUR en dan heeft men nog niet gespeeld. Men moet dan ook nog zijn gewone speelbeurten betalen, enz. Valt dit allemaal onder 'democratische prijzen'? Er zijn sporten die veel duurder zijn natuurlijk. Zeilen is duurder. Er zijn echter ook veel sporten die goedkoper zijn. In elk geval, de doelstelling van dit golfterrein: laagdrempelig, goedkoop, gemakkelijke instapkosten, voor bijna geen geld, wordt niet gerealiseerd.

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Zeer kort, want we kunnen natuurlijk de ganse namiddag over het project blijven discussiëren.

Het break-even draaien.

Ik zou eigenlijk het principe toch wel een keer in vraag willen stellen: hoeveel sporthallen, hoeveel zwembaden, hoeveel culturele instellingen draaien break-even na de investering? Ik zou die vraag eens willen stellen.

Ik zeg u dat er voor een democratische prijs zal kunnen gegolfd worden. Voor 10 EUR kunt ge ballen slaan tot ge 's anderendaags uw arm niet meer kunt opheffen. Als 10 EUR te veel is om kennis te maken met deze sport, dan stel ik mij de vraag, waar vind je dit nog? Wat is er dan nog democratisch?

Voorzitter, de interpellatie ging voornamelijk over het onderhoud. Ik denk dat ik voldoende uitvoerig heb geantwoord.

Ik stel voor om een aantal technische vragen omtrent bemesting en het ecologische aspect ervan te behandelen in de eerstkomende commissie. Er zit verschil in producten. Er zijn wc-reinigers die 100 EUR kosten, andere zullen het dubbele of het driedubbele kosten ...

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, ga niet teveel in op de intieme aspecten van het dossier. Laat ons afronden, want er zijn nog interpellaties.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

De manier van bemesten: iedereen weet dat de overschakeling op ecologische werkwijzen meer zal kosten. Sowieso. Dat is een feit. Waarschijnlijk is het omdat er meer moet worden bemest en dan waarschijnlijk met ecologische of meer milieuvriendelijke producten. Dit zijn vragen voor de commissie. De mensen van onze dienst zullen u met plezier antwoorden.

Dank u.

DEBATTEN

De heer voorzitter

Laat ons ons niet teveel opjagen. Er is nog een derde interpellatie. Ze moet sereen worden gehouden en sereen worden behandeld. Beide protagonisten weten dat en zo zal het ook zijn. Laat u dat door een eenvoudige liefhebber van voetbal en van koers - die voor het overige geen deskundige is - gezegd worden.

Is er nog iemand die het woord vraagt op punt 24? Niemand?

PUNT 25

INTERPELLATIE VAN DE HEER P. GILLIS OVER DE VERLENGING VAN DE OVEREENKOMST (TOT 31 DECEMBER 2005) INZAKE HET BEHEER VAN DE GOLF IN DOMEIN PUYENBROECK WACHTEBEKE (BESLISSING BESTENDIGE DEPUTATIE VAN 27 JANUARI 2005)

De heer Gillis

Bij de opstart van de driving range vorig jaar werd via een aantal selectieprocedures een golfbeheerder aangeworven. Kort voor de opening van de driving range op 28 mei nam deze persoon ontslag en werd bij wijze van noodmaatregel een dienstencontract gesloten met de nv Brugse Vaart.

Rumoer

De heer voorzitter

Gesprekken buiten, hier luisteren we naar het debat.
Mijnheer Gillis.

De heer Gillis

Ik denk, nood breekt wet en eigenlijk vond ik dit een aanvaardbare manier om die overbruggingsperiode als het ware veilig door te komen. In januari 2005 besloot de bestendige deputatie dit contract te verlengen tot 31 december 2005. In ruil voor 5 000 EUR per maand zou de nv Brugse Vaart voor een aantal zaken verantwoordelijk zijn, onder andere het beheer van het golfcomplex: de automatisering, het onderhoud van gebouwen, etc. Ook het personeelsbeheer zou onder hun verantwoordelijkheid vallen: leiding geven aan de horecamedewerkers, de secretariaatsmedewerkers, het waken over de arbeidsomstandigheden. Daaronder valt ook het beheer van het materiaal: de machines en uitrusting, het secretariaatsbeheer: het organiseren van de administratie, het golfvaardigheidsbeheer en de bezoekersadministratie en ook nog een aantal zaken in de sportieve sfeer zoals het opstellen van wedstrijdkalenders, het uitwerken van competities en de contacten met andere clubs en zo.

Ik denk dat veel van de louter administratief-technische taken tot het normale takenpakket van de directeur behoren. De chef van het provinciaal domein Puyenbroeck houdt zijn personeel - en hier valt ook het golfpersoneel onder, de horecamedewerkers en de groenmannen - in de gaten. Hij is het die hen controleert, hen opvolgt, hen aanstuurt. Hij is verantwoordelijk voor de zorg voor goede werkomstandigheden.

De automatisering. Tja, de computers staan er. Het intikken gebeurt natuurlijk niet door die externe consulting, door de nv Brugse Vaart, dat gebeurt door eigen mensen. Het bijhouden van de administratie gebeurt door eigen mensen. Ik zie bij God niet in wat hier de opdracht of de taak zou kunnen zijn van die externe consulting nv Brugse Vaart.

Anderzijds stel ik vast dat het opstellen van competities, het uittekenen van wedstrijdkalenders, de contacten met andere clubs, enz. eigenlijk nog zonder voorwerp is, want we hebben nog geen 9-holes golfterrein. Dus er is nog geen sprake van wedstrijden of competities of oefeningen en dergelijke toestanden. Wat de taak is van die externe consulting is mij ook een raadsel. Toch krijgt die persoon 5 000 EUR per maand, hetgeen eigenlijk meer is dan hetgeen de directeur van het volledige domein krijgt, neem ik aan.

Daarom wil ik graag een antwoord op mijn vraag waarom de deputatie het nuttig vindt om zo een bedrag uit te geven voor de externe consulting. En wat houdt nu eigenlijk concreet die opdracht in? Hoe wordt ze geëvalueerd? Hoe wordt ze afgemeten? Waaraan wordt ze getoetst?

Dank u.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Het beheer door de nv Brugse Vaart.

Golf Puyenbroeck wordt uitgebaat als een gewoon provinciebedrijf met een eigen boekhouding, een eigen entiteit als het ware, dat ressorteert onder dienst 111, hetgeen een volledige permanentie geeft van het project. We hebben voor iedere uitgave, iedere euro inkomsten een volledig aparte boekhouding. We hebben ook een jaarrekening en een jaarverslag. Binnenkort wordt het eerste jaar voorgelegd.

Het dagdagelijkse beheer zoals beschreven, is van die omvang dat het onder de verantwoordelijkheid van dienst 111 valt, maar in de praktijk vergt het golfgebeuren toch wel een afzonderlijk beheer. Ook voor het zwembad is dit zo. Ook daar hebben wij een aparte zwembadbeheerder.

Het vroegtijdig ontslag.

In het personeelskader voor de golf hebben wij een directeur-beheerder voorzien. Het examen werd begin 2004 afgenomen. Wij hadden 2 kandidaten. De eerste heeft bij de oproeping verzaakt en de tweede kreeg na een drietal weken een tegenaanbod uit de privé en heeft vroegtijdig ontslag genomen. Dat was een drietal weken voor de opening van de golf. Toen werd beslist het tijdelijk beheer van Golf Puyenbroeck toe te vertrouwen aan de nv Brugse Vaart in de persoon van Alex De Vos, die ook in de voorbereidende fase een adviserende rol had bij het golfproject.

De heer voorzitter

Mijnheer de Gedeputeerde, de heer Gillis heeft zeer sereen, rustig en anoniem geïnterpelleerd. Het kan van een lid van de deputatie verwacht worden dat hij oppast met het gebruik van familienamen in openbare zittingen, zonder dat daarmee iets kwaads is gezegd over de persoon in kwestie. Maar het is niet alleen de zin en zelfs soms de letter van de wet, maar ook de stijl van dit halfgrond. Ik roep u dus op om u zoals uw interpellant rustig te houden aan de serene anonimiteit, zonder dat daarmee gezegd is dat dit allemaal niet openbaar gezegd mag worden. Dit zijn de regels, en u bent de eerste die ze moet toepassen.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Voorzitter, over de persoon in kwestie kunnen wij zeggen dat er algemene tevredenheid is over zijn werk. Op dit ogenblik loopt het golfgebeuren op wieltjes, wij hebben een goed functionerend directiecomité samengesteld uit onder andere de directeur van het domein en de adviseur, wij hebben ondertussen ook een sportcomité dat lopende is.

De taak van de beheerder zelf behelst, zoals daarnet omschreven, vooral de contacten naar de buitenwereld, naar de golfwereld, de keuze van de golfpro's, het opmaken van de contracten met die professionals, het opvolgen van de cafetaria. Eigenlijk is het een soort globaal management van het gebeuren en er is algemene tevredenheid over de uitvoering van die opdracht.

Toen vorig jaar het bestek lopende was, heeft de adviseur ook meegeholpen met het opmaken ervan. Op dat ogenblik waren de werken gestart en met nieuwjaar hebben wij beslist, gelet op de situatie zoals ze toen was en gezien het feit dat wij in de fase gaan komen waarbij de aanleg van de 9 holes zal worden uitgevoerd, dat het eigenlijk beter was het contract van de beheerder-adviseur met één jaar te verlengen.

De heer Gillis

Ik denk dat de volgende vakbondsonderhandelingen in dit huis zeer boeiend zullen worden, want wat zegt de gedeputeerde?

Het dagdagelijks beheer van het golfterrein is van een dergelijke omvang dat een aparte externe consulting à rato van 5 000 EUR per maand verantwoord is.

DEBATTEN

Ik denk dat onze ambtenaren van de griffie of de directeurs van de scholen of onze museumconservators, die misschien met meer personeel en met grotere budgetten werken, dit zeer graag zullen horen. Ik denk dus dat dit argument geen hout snijdt.

Ten tweede zegt de gedeputeerde dat alles op wieltes loopt. Bijgevolg doet die externe consulting alles naar behoren en dus is de uitgave verantwoord. Ik heb er daarnet op gewezen dat veel zaken die op wieltes lopen - namelijk de ganse administratie, de automatisering, zorgen dat er een goede werksfeer is, zorgen dat de machinerie in orde wordt gehouden - tot de normale taken van het eigen provinciaal personeel behoren. Des te beter dat dat op wieltes loopt, maar om daar nu uit af te leiden dat het dankzij die externe consulting is en dat daardoor die uitgave verantwoord is, dat is natuurlijk een beetje kort door de bocht.

Dank u.

De heer voorzitter

Laatste woord, Mijnheer de Gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Van Gaeveren

Het bedrag: we hebben in onze begroting een bedrag voorzien voor de betaling van een directeur-beheerder. Het globale kostenplaatje hiervoor is hoger dan het contract met de derde en dan spreken we over alle kosten. Als je morgen een directeur-beheerder aanwerft, dan zal dat het bedrijf meer kosten dan wat het contract nu kost aan het golfbedrijf.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer Gillis zal altijd wel vragen blijven hebben. Ik stel voor om een aantal vragen in het vervolg in de commissie aan bod te laten komen. We hebben regelmatig een commissie waar onze adviseurs, die daar volgens mijnheer Gillis goed voor betaald worden, aanwezig zijn en de vragen zullen beantwoorden.

PUNT 2

TOEPASSING ARTIKEL 74 VAN DE PROVINCIEWET: GLASVEZELKABEL KORTE DAGSTEEG GENT: SCHADEGEVAL 23 APRIL 2001: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET VOEREN VAN EEN RECHTSGEDING

Stemming

PUNT 3

TOEPASSING ARTIKEL 74 VAN DE PROVINCIEWET: PROVINCIEWEG AALST-LOUDENAARDE: SCHADEGEVAL 29 AUGUSTUS 2002: MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET VOEREN VAN EEN RECHTSGEDING

Stemming

PUNT 4

INTERPELLATIE VAN MEVROUW J. LAFKIOUI OVER HET TIJDSCHRIFT "OOST-VLAANDEREN INFORMEEL"

Mevrouw Lafkioui

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In 2003 was er al sprake van integratie van alle provinciale tijdschriften in één provinciaal officieel tijdschrift Informeel. Deze kwam er dan ook in 2004.

De doelstelling van deze wijziging was enerzijds besparing door heel wat sectorale tijdschriften zoals Ommekeer, Anderzijds, Focus Oost, enz. te laten vallen. Daardoor spaart men natuurlijk heel wat kosten, maar ook - niet onbelangrijk - papier.

Anderzijds was het ook de bedoeling om de herkenbaarheid en de bekendheid van het provinciebestuur bij de inwoners van Oost-Vlaanderen te vergroten. Vandaar de optie om het reeds bestaande provincieblad Informeel te behouden, maar het qua inhoud en lay-out te vernieuwen.

Althans dat stond in de eerste publicatie van april 2004.

Ik citeer een aantal belangrijke pistes die werden gekozen:

- de bewuste keuze voor een column van een bekende Oost-Vlaming;
- zo burgergericht mogelijk zijn.

Ik vraag mij dan ook af of men in deze opzet geslaagd is één jaar later.

Wat betreft de kostenbesparing twijfel ik er niet aan, maar of men met dit geïntegreerd tijdschrift dezelfde kwaliteit van berichtgeving kan handhaven zoals in de vorige en andere tijdschriften, daar twijfel ik meer aan. Ik meen zelfs dat men het kind met het badwater heeft weggegooid.

Allereerst is het mij opgevallen dat er in wezen weinig of geen verschil is met het tijdschrift Informeel van maart 2003 en april 2004 buiten het minimale verschil in lay-out, een bekende Vlaming meer op de voorpagina, de laatste onder andere met Kathleen De Caluwe, het gebruik van cartoons die naar mijn gevoel minder geslaagd zijn dan de vroegere tekeningen en iets dat voor mij een verbetering is, het wegvallen van het tot vervelens toe herhalen van de verschillende soorten bloemen, ook al ben ik een groene.

Er wordt wel nog steeds bericht over toerisme en recreatie, leefmilieu, onderwijs, enz. Het viel mij zelfs op dat het domein Puyenbroeck het laatste jaar heel wat meer aandacht kreeg dan andere domeinen. Misschien liggen de vele veranderingen en de mega-evenementen daarvan aan de grondslag.

Van de aangekondigde vernieuwingen in 2004 is er naar mijn gevoel weinig te merken.

Ik heb ook een aantal andere vaststellingen gedaan.

Enerzijds dat het domein Puyenbroeck veel meer in de aandacht komt dan andere provinciale domeinen. Er gebeuren natuurlijk ook activiteiten en evenementen in het provinciaal domein De Gavers en in Het Leen. Ik heb dit onevenwicht nog eens aangehaald tijdens mijn begrotingstussenkomst in november.

Wat valt er mij nog op ?

Bepaalde sportevenementen, bijvoorbeeld de Special Olympics, die vorig jaar plaatsvonden in Gent, hebben een heel klein artikeltje gekregen – maar een kwart van een bladzijde, denk ik – ten opzichte van bijvoorbeeld de twee volle bladzijden bij de opening van de golf.

Ook hier ziet men natuurlijk ook wel een stuk verbetering - zie het laatste Informeel met Kathleen De Caluwe, de Oost-Vlaamse sportfinaliste - maar het artikel blijft natuurlijk wel beperkt.

Nog andere opmerkingen rond de beleidsdomeinen.

De sociale thema's die vroeger bijvoorbeeld in het tijdschrift Anderzijds zeer uitvoerig en zeer grondig werden gepubliceerd, komen ook hier naar mijn gevoel veel te weinig aan bod. Er worden nog wel een aantal provinciale reglementen aangegeven, onder andere de premies voor wonen en gezinszorg, maar niet zo diepgaand als in de vorige tijdschriften.

Ik heb ook van een aantal sociale organisaties de opmerking gekregen dat ze de degelijke artikels van Anderzijds missen.

Uit deze vaststellingen moet ik opmaken dat de kwaliteit van dit tijdschrift ten opzichte van de vroegere tijdschriften toch wel ver te zoeken is. Soms lijkt het tijdschrift meer op het paradeblaadje van de gedeputeerden over hun activiteiten, met bijpassende foto, dan een degelijk informatietijdschrift.

Vandaar ook mijn volgende vragen voor de gedeputeerde:

- wie bepaalt welk thema of evenement aan bod komt in het tijdschrift ?
- hoe komt het dat bepaalde thema's of domeinen meer aandacht krijgen dan andere thema's, zoals bijvoorbeeld sport of sociale ?
- op welke basis gebeurt de verdeling van de verschillende thema's ?
- is de mogelijkheid al onderzocht om naast het tijdschrift ook andere kanalen te benutten om mensen op een goede en degelijke manier te informeren over een bepaald thema ?

Ik kan mij voorstellen dat bepaalde sociale thema's niet direct toepasselijk zijn in dit tijdschrift.

Straks wordt er ons gevraagd om kennis te nemen van de missieverklaring van de dienst Communicatie, zie agendapunt 20. In dit verslag staat dat er via de inspraakkaart reacties of opmerkingen van lezers werden verzameld. De respons is vrij groot. Maar over de inhoud van de vragen wordt er niets vermeld.

DEBATTEN

Mag ik toch enige verduidelijking vragen op dit punt ? Over welke reacties gaat dit juist ? Zijn het puur inhoudelijke of informatieve reacties ? Of gaat het om feedback of evaluatieve reacties ?

Ten slotte wil ik nog even vragen of er al een evaluatie of bijsturing is geweest sinds de introductie van het tijdschrift Informeel ? Zo ja, welke zaken werden er reeds aangepast en waarom ?
Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik zal, gelet op het uur, kort zijn, temeer het tijdschrift Informeel mijn inziens deel uitmaakt van het communicatiebeleid en het wellicht straks nog aan bod zal komen tijdens mijn tussenkomst omtrent het jaarverslag 2004 van de dienst Communicatie.
Ik deel in ieder geval de bezorgdheid van de collega van Groen! inzake het visitekaartje als het ware van de provincie Oost-Vlaanderen.
Ik ben in het verleden ook al tussengekomen in verband met het samenvoegen van deze tijdschriften. Ik denk dat het wel een goede zaak was.
Ik stel samen met collega Lafkioui vast dat een aantal thema's die vroeger meer diepgaand aan bod kwamen in de verschillende tijdschriften zoals Focus Oost en Anderzijds nu minder aan bod komen.

Ik begrijp ook dat als men vroeger vijf tijdschriften had men dat niet allemaal in één tijdschrift dat nog maar 24 bladzijden telt, kan gieten.

Ook daar heb ik vragen bij de redactionele lijn, met name:

- op wat is die gebaseerd ?
- in welke mate vindt het provinciebestuur zelf dat de vroegere tijdschriften voldoende aan bod kwamen ?

Ik wil trouwens opmerken dat een tijdschrift als Anderzijds door mij en door andere collega's gretig werd gelezen. Niet zozeer dat wij de multiculturele visie die daarin gepromoot werd, delen, maar iedere publicatie van Anderzijds leverde mijn partij toch telkens weer een aantal kiezers op, al was het maar dat men wist wat de provincie Oost-Vlaanderen deed met de centen van de belastingbetaler.

Wat het tijdschrift zelf betreft is het elke keer uitkijken in welke pose men deze of gene gedeputeerde ziet. Elke gedeputeerde komt netjes aan bod met foto in action.

Ik waardeer de inspanningen die vanuit het provinciebestuur worden gedaan om het provinciaal niveau meer geliefd, meer bekend te maken. Zij slagen daar in weliswaar beperkte mate in. Ik kom daar straks nog op terug. Maar de cijfers van de abonnementen spreken voor zich en evolueren alvast in positieve zin.

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het doel van de integratie van de verschillende tijdschriften is ons bekend, ik moet dat niet herhalen: de besparing enerzijds en de herkenbaarheid van het provinciale beleid anderzijds.

Met betrekking tot de concreet gestelde vragen.

Welke thema's komen aan bod ?

Ik denk dat dit op een zeer evenwichtige wijze samengesteld wordt. Wij hebben daarvoor een redactieraad samengesteld waarin alle sectoren vertegenwoordigd zijn, ook degenen die betrokken waren bij de redactie van de vroegere bestaande tijdschriften, zodanig dat iedereen de kans krijgt om thema's voor te stellen met het oog op het samenstellen van het volgende nummer van Informeel. De verschillende suggesties worden dan overwogen naar actualiteit, relevantie, met betrekking tot de doelgroep, alsook de mogelijkheid om een onderwerp op een aantrekkelijke wijze voor te stellen wat niet altijd zo eenvoudig is. Denk maar aan de milieu- en bouwvergunningen. Het is niet zo gemakkelijk om daar uitgebreid teksten aan te wijden en het ook nog op een aantrekkelijke manier te doen. Nadat alle voorstellen zijn voorgedragen, wordt er met de redactieraad tot een consensus gekomen.

Ik heb nog nooit meegemaakt dat daar echt discussie over bestaat. Men is het uiteindelijk altijd eens met wat er in globaliteit wordt voorgesteld, zodanig dat we dan kunnen komen tot de gekende nummers van Informeel.

Ik hoor dat er vanuit een aantal fracties kritiek geuit wordt op de thema's die in mindere of meerdere mate zouden aan bod komen. Ik kan alleen maar zeggen dat alle thema's waaromtrent vroeger een tijdschrift bestond ook in 2004 aan bod zijn gekomen in mindere of meerdere mate. Dat hangt ook af van de suggesties die vanuit de diensten zijn gebeurd.

Ook aan minderheden is er zeer uitvoerig aandacht besteed het voorbije jaar, evenals aan leefmilieu, toerisme en economie, waarvan ook een tijdschrift bestond maar waar nu in Informeel de nodige aandacht werd aan besteed.

Zo ook voor de andere thema's waar vroeger geen uitgebreide communicatie via een tijdschrift rond bestond. We denken dan aan cultuur, infrastructuur, gezondheid, land- en tuinbouw, onderwijs, sport en de domeinen. Deze thema's kwamen in mindere of meerdere mate aan bod nadat desbetreffend daarover door de redactieraad werd overlegd.

Het moge zeer duidelijk zijn dat Informeel een informatieblad is dat bestemd is voor de burger en als dusdanig niet voor de gespecialiseerde doelgroep als het ware. Vandaar ook dat uw kritiek, wanneer we Informeel op zich beschouwen, voor een stuk naar de doelgroep toe misschien minder diepgaand is, en misschien voor een stuk terecht is.

Alleen mogen wij Informeel niet loskoppelen van de andere informatiekanalen. Ik denk dan aan de elektronische nieuwsbrieven waarmee wij gestart zijn, waarrond uitgebreid gecommuniceerd werd zodanig dat dit bij de doelgroep ongetwijfeld bekend moet zijn en waarop men zich door een eenvoudig aanklikken op de website kan abonneren. Men kan dan die elektronische nieuwsbrief toegestuurd krijgen. Deze elektronische nieuwsbrief bestaat reeds bij land- en tuinbouw, leefmilieu en jeugd en met betrekking tot het Caermersklooster en monumenten.

Ook de andere diensten zijn volop bezig met het zorgen voor een dergelijke elektronische nieuwsbrief zodanig dat naar de doelgroepen specifiek toch wat meer uitgebreid kan gecommuniceerd worden en dat dit probleem opgelost wordt en werd.

Met betrekking tot de inspraakkaarten kan ik meedelen dat er veelvuldig gebruik van gemaakt wordt, meestal om een aantal publicaties te bestellen. We hebben het dan over 2 637 keren. Dat is veel. Anderzijds zijn er ook bijkomende abonnementen en in het voorbije jaar zijn er 856 expliciete vragen geweest om Informeel toegestuurd te krijgen, wat toch betekent dat Informeel graag wordt gelezen. Uiteraard zijn er ook inhoudelijke reacties, een 80-tal in totaal. Het gaat desgevallend over vragen naar meer informatie, soms ook suggesties om een artikel van Informeel te wijden aan een bepaald thema. In de mate van het mogelijke wordt daar ook rekening mee gehouden.

In ieder geval worden deze reacties doorgestuurd naar de betrokken diensten zodanig dat zij daar het nodige gevolg kunnen aan geven.

Hebben wij geëvalueerd ?

Ja. De beste wijze om te evalueren was een lezersenquête. Dat is gebeurd op het einde van het eerste jaar. Er zijn 835 reacties en antwoorden binnengekomen van abonnees waaruit kan worden gedistilleerd dat 95,21 % tevreden was over de lay-out, 98 % tevreden was over de leesbaarheid en 90 % van de lezers uiteindelijk Informeel een rapportcijfer geven van vier op vijf.

Ik meen daaruit te mogen besluiten dat degenen voor wie Informeel bedoeld is – de inwoners van Oost-Vlaanderen – over het algemeen beschouwd meer dan tevreden zijn over de inhoud en de wijze waarop Informeel wordt aangemaakt en verspreid.

Hebben wij de intentie om Informeel nog beter bekend te maken bij het brede publiek ?

Ja. Ook daar hebben wij een aantal technieken gehanteerd.

Het is namelijk zo dat wij doelgroepen hebben aangeschreven. We hebben het dan over de advocaten, de scholen, de tandartsen, de geneesheren van dewelke wij veronderstellen dat er een multiplicatoreffect kan bereikt worden, met name door het tijdschrift ter beschikking te leggen in wachtzalen, enz. zodanig dat door middel van het verspreiden van één gratis nummer en het schrijven van één brief toch heel wat inwoners van Oost-Vlaanderen kunnen bereikt worden en zij op hun beurt kunnen inschrijven of een abonnement nemen op Informeel.

Dat is ook duidelijk gebeurd, want er zijn meer dan 800 nieuwe abonnementen op Informeel gedurende het voorbije jaar.

DEBATTEN

Kort samengevat denk ik dat de beslissing om op een eenduidige wijze te communiceren via Informeel een goede beslissing was en dat deze ook gemaakt is door de inwoners van Oost-Vlaanderen, wat toch precies de bedoeling was.

Dank u.

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil kort nog even reageren op het antwoord van de gedeputeerde.

Ik heb niet nageteld welke rubriek weinig aan bod kwam. Ik kan maar zeggen welke indruk de verschillende tijdschriften van Informeel op mij maken.

Anderzijds wil ik nog eventjes inspelen op de enquête waarnaar u verwijst.

U spreekt over 835 antwoorden. Ik lees in het verslag van de dienst Communicatie 2004 dat er eind vorig jaar een totale oplage was van 27 000 exemplaren. Als we dat overzetten naar het aantal reacties – toen de enquête gevoerd werd, was de oplage misschien iets kleiner – gaat het over een kleine 3 % van de lezers van Informeel die reageerden.

Ik weet niet of men hier kan spreken over een succes. Ik werk niet bij een enquêtebureau, maar ik denk dat het een magere score is. U mag mij gerust tegenspreken.

Nog een laatste bemerking.

Zonder te willen inspelen op het schrijven van de voorzitter van de provincieraad aan de eerste gedeputeerde inzake de rubrieken in het tijdschrift Informeel, mis ik toch ook een beetje een politiek luik in Informeel.

Er wordt weliswaar melding gemaakt van een aantal beslissingen, maar bij gebrek aan persbelangstelling zou men misschien beter zelf een beetje pers creëren door verslag uit te brengen van een raad en niet enkel sec de beslissingen te vermelden. Men kan eventueel melding maken van een aantal politieke standpunten en dat moeten daarom niet altijd de standpunten van de bestendige deputatie zijn.

Dank u.

Mevrouw gedeputeerde Van Cauter

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Om precies te zijn: 835 reacties op 17 351 abonnees. Dat betekent dus 5 % die spontaan is ingegaan op die lezersenquête. Ik meen dat het toch wel als een succes kan worden bestempeld. Mensen die spontaan en geëngageerd reageren, vinden we niet alle dagen.

Wat betreft de brief van de voorzitter heb ik al op een informele wijze medegedeeld dat ik daar zeker aandacht zal aan besteden en tijdens de volgende redactieraad van Informeel – want ook wij moeten de spelregels naleven – gaan wij daarover ongetwijfeld eens van gedachten wisselen.

Wij sluiten niet uit dat dit in de toekomst zeker meegenomen wordt en dat ook aan de provincieraad iets meer aandacht kan worden besteed.

Dank u.

PUNT 5

**ALGEMENE VERGADERINGEN INTERCOMMUNALES LAND VAN WAAS (25 MEI 2005), VENECO (31 MEI 2005),
DENDER DURME SCHELDE (DDS) (7 JUNI 2005), CREMATORIUMBEHEER (15 JUNI 2005), TEVELO (17 JUNI 2005)
- KENNISNEMING VERSLAGEN VAN DE PROVINCIALE BESTUURDERS**

Kennisneming

- VASTSTELLING VAN DE MANDATEN VAN DE VERTEGENWOORDIGERS

Stemming

- AANDUIDING VERTEGENWOORDIGERS*Stemming***PUNT 6****ONDERWIJS: PROVINCIALE SCHOLEN VOOR BUITENGEWOON ONDERWIJS: TOEKENNING VAN EEN PREMIE VOOR BUSBEGELEIDING***Stemming***PUNT 7****BEGROTING 2005: KENNISNEMING VAN DE KREDIETVERSHUIVINGEN CONFORM ARTIKEL 10 VAN HET KONINKLIJK BESLUIT VAN 2 JUNI 1999, ZOALS DIE WERDEN GOEDGEKEURD DOOR DE BESTENDIGE DEPUTATIE IN HET EERSTE KWARTAAL VAN 2005****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik wens gewoon de diensten van de gedeputeerde te bedanken voor het bezorgen van het antwoord. Ik had mijn vragen gesteld op de eerste commissie, waarbij het deels ging over de overschatting van een krediet en anderzijds over het ten onrechte begroten op een bepaald artikel.
Dank u.

*Kennisneming***PUNT 8****COMPTABILITEIT: KENNISNEMING VAN DE BEHEERSREKENING 2003 EN VASTSTELLING VAN DE JAARREKENING 2003
- KENNISNEMING VAN DE BEHEERSREKENING 2003****De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Bij de bespreking van de beheersrekening en de daaraan gekoppelde jaarrekening, zonder dat u het punt hebt voorgelezen, zou ik willen wijzen op het opvallend verschil waarmee dit dossier naar de raad komt, waar wij enerzijds de dikke pakken papier daags voor de commissie, waarop het document ter bespreking staat, krijgen en waar wij toch nog een deskundige uitleg hebben gekregen van de ontvanger. Als men dat vergelijkt met de marathonzittingen, de wekenlange zittingen rond de begrotingsbespreking vind ik het een beetje spijtig dat daar niet meer wordt bij stilgestaan.
Ik zeg niet dat wij moeten vergaderen om te vergaderen, maar ik denk dat het document – een beetje ten onrechte - niet de aandacht krijgt die het verdient.
Dank u.

De heer De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik weet ook dat deze rekening eigenlijk al vroeger had moeten klaar zijn, maar bij de omschakeling naar de nieuwe boekhouding doen er zich een aantal problemen voor. Mettertijd zal dat in een sneller tempo gebeuren.
We hadden dat uiteraard ook nog een maand kunnen uitstellen en dan gingen de documenten er vroeger zijn, maar we hebben er de voorkeur aan gegeven om zo vlug mogelijk naar de raad te komen.
Ik neem akte van de opmerkingen van de collega die zeker niet ongegrond zijn.
Dank u.

Kennisneming

DEBATTEN

- VASTSTELLING VAN DE JAARREKENING

Stemming

PUNT 9

VZW CEVI: RAAD VAN BESTUUR: VOORDRACHT VAN 1 VERTEGENWOORDIGER (VERVANGING W. TORTELBOOM)

PUNT 10

VZW VERENIGING VAN DE VLAAMSE PROVINCIES (VVP): ALGEMENE VERGADERING: AANDUIDING VAN 1 PLAATSVERVERANGER (VERVANGING W. TORTELBOOM)

PUNT 11

VZW EROV (ECONOMISCHE RAAD VOOR OOST-VLAANDEREN): ALGEMENE VERGADERING EN RAAD VAN BESTUUR: AANDUIDING VAN 1 VERTEGENWOORDIGER (VERVANGING W. TORTELBOOM)

De heer Lootens

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Voor punt 9 en punt 10 stellen wij namens onze fractie mijnheer Stockman voor en voor punt 11 mijnheer Van Hove.
Dank u.

Gezamenlijke stemming

PUNT 12

VZW RATO (RATTENBESTRIJDING OOST-VLAANDEREN): GOEDKEURING VAN DE STATUTENWIJZIGING

Stemming

PUNT 13

VLAAMSE AUTONOME HOGESCHOOL GENT: RAAD VAN BESTUUR: VOORDRACHT VAN 2 VERTEGENWOORDIGERS

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik stel de kandidaturen van collega Alexander Vercamer en collega Ivan Verleyen voor.
Dank u.

Stemming

PUNT 14

TOEPASSING ARTIKEL 73 VAN DE PROVINCIEWET: SANERINGSWERKEN GONDEBEEK-MOLENBEEK TE OOSTERZELE (WATERLOOP S.180): MACHTIGING VAN DE BESTENDIGE DEPUTATIE TOT HET AANKOPEN VAN EEN PERCEEL BOS TE OOSTERZELE

Stemming

PUNT 15

PTI EEKLO: OPRICHTING DIENSTGEBOUW: GOEDKEURING VAN HET NIET GUNNEN VAN DE OPDRACHT EN VAN HET VOEREN VAN EEN ONDERHANDELINGSPROCEDURE ZONDER BEKENDMAKING OP BASIS VAN HETZELFDE BESTEK

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik wil mij eerst en vooral verontschuldigen ten overstaan van de deputatie dat ik de vraag niet in de commissie heb gesteld, maar ik had graag vernomen, in de mate van het mogelijke, hoe zij zelf verklaart dat er op dit dossier slechts één inschrijving werd genoteerd. Ik lees nu dat men zal werken met een onderhandse aanbesteding zonder bekendmaking. In welke mate heeft men dan de garantie dat men wel een geschikte aannemer voor dit werk zal vinden ?

Dank u.

De heer gedeputeerde Verleyen

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is een dossier dat al heel lang aansleept.

Er was een ontwerp gemaakt door onze Technische Dienst dat naar onze smaak te duur was. We hebben de verplichting opgelegd van fors te reduceren en we krijgen nu maar één inschrijving, die ook nog een stuk boven de prijs zit.

Ik vind het eigenlijk niet verantwoord zoveel geld uit te geven voor datgene waarvoor het bestemd is en wanneer wij niet aan ons trekken komen, zullen wij eventueel herbeginnen met een nieuw ontwerp.

Dank u.

Stemming

PUNT 16

MOBILITEIT: PROJECT SKALDENPARKPENDELBUS: SUBSIDIEAANVRAAG GOM OOST-VLAANDEREN: GOEDKEURING EENMALIGE FINANCIERING VAN MAXIMAAL 25 000 EUR

De heer Veys

Ik heb contact opgenomen met onze vertegenwoordigers in het Stedelijk Havenbedrijf van Gent. Zij spreken hun waardering uit voor dit initiatief en ik deel die waardering. Ik denk dat het een goed initiatief is waar de provincie zeker een lovenswaardige bijdrage levert. Alle lof daarvoor.

De heer voorzitter

Ik ben ervan overtuigd dat de deputatie langzaam ontroerd wordt door uw positieve ... Une fois n'est pas coutume, als u mij de Franse uitdrukking even toestaat.

Stemming

PUNT 17

EGOV – MOVE: GOEDKEURING VAN DE VERDERZETTING VAN HET PROJECT NA 1 MAART 2006

De heer Gillis

Voorzitter, Collega's,

De deputatie induceert in feite een nieuwe manier van besluitvorming in deze raad, maar ze kan mij wel charmeren. De deputatie legt namelijk haar plan voor, haar intentie van wat ze wil doen, vraagt toestemming van de raad, een principebeslissing, zodanig dat dan kredieten in de volgende begroting kunnen worden ingeschreven om dat te realiseren. Ik denk dat dit eigenlijk meer zou moeten gebeuren. We zullen dan ook zonder problemen die intentieverklaring steunen en goedkeuren.

DEBATTEN

Als men het verslag aan de raad en de inventarisatie van het project tot op heden heeft gelezen, dan komt men tot de constatactie dat het een zeer positief project is. Het is indrukwekkend wat men al heeft kunnen realiseren en het is weer eens een voorbeeld dat, mocht de provincie niet bestaan, ze eigenlijk zou moeten uitgevonden worden als een soort draaiplateau en smeeroliefunctie om mensen bij elkaar te brengen. Toch is het jammer dat dit enkel in de eerste commissie werd behandeld. De gedeputeerde was op dienstreis, de ambtenaren waren niet aanwezig, dus in feite had het weinig zin daar een aantal vragen te stellen over de toekomst en het verleden van dit project. En er zijn toch een aantal vragen.

Zo is het mij bij deze principebeslissing niet duidelijk voor hoeveel jaar het project verlengd zal worden en waaruit het verlengen van het project zal bestaan. De afgelopen drie jaar hebben we ons beziggehouden met het uniform inventariseren en het inbrengen van verschillende collectiestukken in een databestand. Ik mag aannemen dat dit werk rond is of grotendeels rond is. Waaruit zal de verdere opvolging van dit project bestaan? Het is mij niet duidelijk. Maar het is een principebeslissing. Het zou goed zijn, mocht er binnen afzienbare tijd eens een vergadering van de commissie Cultuur hierover kunnen doorgaan.

Dat brengt mij bij mijn tweede item.

Het is van 13 december geleden dat de commissie Cultuur is samengekomen. Het is natuurlijk mogelijk dat door het verdwijnen van de vorige gouverneur de *forza historica* in cultuur zo zwaar aan invloed heeft ingeboet dat het eigenlijk niet meer nodig is om nog een commissie Cultuur samen te roepen, maar ik zou er toch op aandringen dat er een initiatief genomen wordt. Het is het zoveelste dossier dat niet op de commissie Cultuur kan, moet behandeld worden. Ik heb het in het bureau al verschillende keren aangekaart, maar het begint mij eigenlijk een beetje beu te worden. De gedeputeerde zal natuurlijk zeggen 'ik ben geen voorzitter van de commissie Cultuur'. De voorzitter en de ondervoorzitter van de commissie Cultuur zullen zeggen 'wij weten ook van niks' en de administratie zal antwoorden 'wij krijgen geen opdrachten'. Zo blijft het natuurlijk duren.

Ik zou erop aandringen dat er onder het voorzitterschap van de voorzitter van deze raad een initiatief wordt genomen om de verschillende actoren betrokken bij de goede werking van de commissies en meer in het bijzonder de commissie Cultuur, eens samen te roepen om eindelijk de impasse waarin de commissie Cultuur duidelijk zit, te doorbreken.

Dank u.

De heer voorzitter

Als ik het goed verstaan heb, bent u zeer opgezet met het punt op zich, maar vindt u dat we de commissiewerking moeten bekijken. Dit werd reeds in het bureau besproken. U weet dat zeer goed en u werkt daar ook krachtig aan mee. Bij de beëindiging van de legislatuur - binnen anderhalf jaar si Dieu le veut - zouden we graag een commissiewerking hebben die we, in de continuïteit van het beleid, kunnen overlaten aan degenen onder ons die hier nog zullen zijn en aan onze opvolgers. Het bureau is daar ernstig mee bezig.

De commissies Cultuur en Sociale Zaken zijn twee commissies onder dezelfde gedeputeerde. De commissie Sociale Zaken draait kennelijk op volle toeren en werkt zeer grondig. Dit punt zou inderdaad nog eens naar de commissie gebracht kunnen worden. Ik ben ervan overtuigd dat de gedeputeerde rekening zal houden met de opmerkingen, ondanks zijn vele verplichtingen. Ook het bureau en de voorzitter van de raad houden rekening met de opmerkingen. We gaan daar geen groot punt van maken, maar het ware misschien goed dat we de MOVE-geschiedenis nog eens retroactief doorlichten bij wijze van rapportering op een cultuurcommissie. Er zijn trouwens nog andere punten die zeker in aanmerking komen. Volstaat dat?

Rumoer

Mijnheer Veys is eerst aan de beurt, Mijnheer de Gedeputeerde. Als u wil, kunt u dan meteen op de vragen van mijnheer Veys antwoorden.

De heer Veys

Ik wil gewoon even inpikken op de laatste suggestie van collega Gillis. Ik wil hem herinneren aan het voorstel dat ik in de eerste commissie heb gedaan. Ik verwijs daarvoor naar artikel 19 van het reglement van inwendige orde van de provincieraad waarin staat dat op verzoek van 1/3 van de effectieve leden, de voorzitter van de commissie gehouden is tot de bijeenroeping van de commissie. Wij bieden hem met plezier onze drie leden aan. Met hem maakt dat vier leden. Nog drie te gaan en dan kunnen we in plaats van een forza historica, een forza Oost-Flandria maken.

De heer voorzitter

U moet niet zo anti-intellectueel zijn, de forza historica heeft hier uitstekend gewerkt en bestaat nog steeds. Mijnheer Gillis eerst.

De heer Gillis

Kort antwoord. Het aanbod is vriendelijk, maar ik ben verheugd vast te stellen dat uw fractie te klein is om enige nuttige bijdrage te leveren tot het bijeenroepen van deze commissie.

Rumoer

De heer voorzitter

Let op wanneer je over kwantiteit en kwaliteit spreekt. Allez, Mijnheer de Gedeputeerde, gooi de remmen los.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

De collega vroeg hoelang deze principeverklaring zal lopen. Dat was de concrete vraag. Antwoord: wij engageren ons in deze alleen voor 2006, einde van deze legislatuur. Voor de rest blijft het principe natuurlijk wel gelden, maar het zal aan de volgende raad zijn om vast te stellen wat zij met haar centen wenst te doen. Wij garanderen zeker 2006, ook omdat we nu al weten dat we daar de centen voor hebben, zonder dat er bijkomend in de begroting zal moeten worden ingeschreven.

Stemming

PUNT 18**SPORT: GOEDKEURING VAN HET REGLEMENT PROJECT PROVINCIALE SPORTPROMOTOREN****De heer Heyndrickx**

Ik had graag aan de deputatie een vraag gesteld bij artikel 10. De gemeente verbindt er zich toe om in de loop van het vijfde jaar een eigen sportpromotor aan te duiden. Ik vraag mij af of dit in een landelijke gemeente haalbaar is en of er over dit dossier voorbereidende gesprekken geweest zijn met de sportdiensten.

De heer gedeputeerde Verleyen

Uiteraard werd het ontwerpreglement voorbereid. Het werd door de sportdiensten en door de vroegere burensportdiensten bekeken en het werd ook positief geadviseerd door de sportraden. Dus alle mogelijke adviezen werden ingewonnen.

De interpellant is bezorgd over wat er moet gebeuren na 5 jaar.

DEBATTEN

U weet dat dit eigenlijk een opstart is om de gemeente te laten proeven van de noodzaak aan een dergelijke sportpromotor. Het alternatief is dat zij zich eventueel met een aantal kleinere gemeenten verbinden om samen de financiële last te dragen waardoor die gedeelde last zeker mogelijk moet zijn, ook voor de kleinste gemeenten in Oost-Vlaanderen.

Stemming

PUNT 19

PERONEEL: PROJECTEN: VASTSTELLING VAN DE CONTRACTUELE PERSONEELSBEZETTING

Stemming

PUNT 20

COMMUNICATIE: KENNISNEMING VAN HET JAARVERSLAG 2004 VAN DE DIENST COMMUNICATIE

De heer Veys

Zoals ik daarstraks zei: het communicatiebeid is belangrijk om de provincie gekend en hopelijk geliefd te maken. Ook wij kunnen daarin een rol spelen, maar de taak die de dienst Communicatie daarbij speelt, is van een niet te onderschatten belang.

Bij het bekijken van dit verslag stel ik vast dat de provincies blijven kampen met een vraag profiel. Dit is blijkbaar een oud zeer. Navraag bij collega's leert mij dat dit in feite al de laatste vijf jaar en zelfs de laatste tien jaar zo is. Als men zijn verslag begint met een dergelijke vaststelling, dan kan men zich afvragen wat men dan de laatste tien jaar heeft gedaan. Mogen we dan besluiten dat het communicatiebeleid gedurende die laatste tien jaar inefficiënt was? Ik betreur een beetje de formulering. De vaststelling klopt natuurlijk, maar ik had gehoopt op iets meer dynamiek, iets meer engagement vanuit de provincie.

Er wordt ook verwezen naar het boekje waarmee wij eind 2003 werden geconfronteerd. Het klopt alvast dat dit een indruk heeft gemaakt, zowel de letterlijke duimdruk in de kaft van het boekje als het formaat.

De externe communicatie en de persrelaties.

Ik stel eens te meer vast dat de pers uitblinkt in afwezigheid.

De persberichten worden nu ook via e-mail, via elektronische weg, aan de raadsleden bezorgd. Ik stel vast dat het krantenbericht vaak eerst komt en dat wij dan in de loop van de dag via e-mail het persbericht ontvangen. Ik wil het provinciebestuur er niet van verdenken dat daar een zekere systematiek in zit of dat hierachter een bedoeling zit, maar ik heb wel al in het bericht zèlf opgemerkt dat het reeds de dag ervoor verstuurd werd naar de media. Ik stel mij dan ook de vraag waarom deze persberichten niet rechtstreeks aan de raadsleden kunnen worden gestuurd vanuit de dienst Communicatie.

Er zit wel een goede systematiek in het informeren van de pers. De pers krijgt voldoende mogelijkheden aangeboden om de agenda van de provincieraadszittingen en de bestendige deputatie te ontvangen.

In het jaarverslag echter, en dat is zeker een lacune, vind ik niets terug over een evaluatie van de dienst Communicatie aangaande de persartikelen die verschijnen over de provincie Oost-Vlaanderen. Ik zou graag hebben dat men eens die evaluatie maakt of de provincie, in vergelijking met de geleverde inspanningen, voldoende aan bod komt in de geschreven, de gesproken en de beeldende media.

De relatie met de pers kwam ook al een paar keer aan bod tijdens de vergaderingen van het bureau.

Ondanks het engagement dat dit thema uitgebreider aan bod zou moeten komen, is dit op heden nog niet gebeurd. De enige inspanning die, denk ik, gebeurd is, ligt op het vlak van de infrastructuur: er werd een bijkomende luidspreker geplaatst. Ik heb vernomen dat dit zeker gewaardeerd wordt. Alleen moeten sommige raadsleden en leden van de bestendige deputatie leren om goed in de micro te spreken.

In ieder geval kunnen daar ook nog een aantal ingrepen gebeuren en dan verwijs ik naar de faciliteiten die in de Gentse gemeenteraad worden aangeboden: de leden van de pers kunnen inpluggen op het netwerk van de stad Gent. Zij kunnen tegelijkertijd het wereldwijde web verkennen, zij kunnen elektronische post verzenden, zij kunnen documenten afprinten. Men zal natuurlijk zwaaien met: er is hier een reglement dat het gebruik van dergelijke apparatuur verbiedt. Als iedereen die af en toe een gsm gebruikt of elke journalist die zijn laptop gebruikt, de raadszaal zou moeten verlaten, dan zou hier nog weinig volk zitten, denk ik. Ik wil graag een pleidooi houden voor enige clementie, enige toegankelijkheid, bijvoorbeeld door een internetvoorziening te voorzien voor de pers via een kabeltje of via draadloos internet. Ik denk dat wij er alle belang bij hebben dat de pers zijn werk hier kan uitoefenen op een zo aangenaam mogelijke manier. Iedereen werkt graag in aangename omstandigheden. Ik hou dit pleidooi niet om de pers te plezieren, ik doe het om zoveel mogelijk vruchten te plukken van de intensieve arbeid die wij hier maandelijks verrichten.

We hebben al eens een poging ondernomen om de pers beneden in de zaal te laten plaatsnemen, dit is één keer gebeurd. Ik had de indruk dat het niet echt werd geapprecieerd vanuit de persorganen. Ik ben alvast blij dat er niet verder mee werd geëxperimenteerd.

Het jaarboek.

Alle lof voor de publicatie. Ik denk dat het een zeer nuttig document is. Ik vind het ook zeer positief dat het boek raadpleegbaar is op de provinciale webpagina's. Dit is voor de informatiedoorstroming en de voorstelling van de werking van de provincie voor telkens het voorbije jaar zeker een nuttig instrument.

Het project CitiPack is sinds 2005 van kracht. Ik verwijs naar de tussenkomst die ik gehouden heb tijdens de begrotingsbesprekingen. Ik vermoed dat de aandacht toen meer is gegaan naar het feit dat ik mijn vraag pas de dag zelf had ingestuurd en dat ik een beetje gebruik of, volgens sommigen, misbruik had gemaakt van de clementie van de provincieraadsvoorzitter.

Ik heb toen opgemerkt dat de provincieraad toch het middelpunt zou moeten zijn van de werking van het provinciebestuur, niet alleen qua middelen die ernaartoe gaan, maar ook qua symboliek. Dit is toch het laboratorium van de ideeën van de projecten, hier gebeurt toch alles, hier wordt alles in beginsel vastgelegd. Ik heb toen gevraagd of men daar ook reclame over maakt. Ik stel vast dat ook vandaag de publiekstribunes quasi leeg zijn gebleven op een verdwaalde bezoeker of een ambtenaar met verplichtingen na.

Ik heb in februari een kopie gevraagd van alle advertenties die sinds 2002 werden gepubliceerd in de lokale tijdschriften en bladen. Het ging over twee advertenties, waarvan slechts één een oproep inhield om de provincieraad bij te wonen.

Wij spreken hier over een project dat toch aardig wat centen kost en wanneer ik vaststel dat wij sinds 2002 over slechts één advertentie spreken, dan vind ik dat ondermaats. Dan moet men in feite niet verwonderd zijn dat de interesse zo beperkt is. Gelukkig zie ik toch nog iemand in de publiekstribune zitten. De gedeputeerde zucht, maar een verwittigde vrouw is er twee waard.

Ik heb al in verschillende Vlaamse gemeenten een gemeenteraad bijgewoond en soms ben ik achteraf in de cel beland, maar dat was dan in de faciliteitengemeenten.

Zij kunnen op heel wat meer aandacht rekenen. Dat is toch een handige graadmeter.

Ik stel vast dat in 2004 de opdracht werd gegeven voor de redesign, voor de heropmaak van de website die werd beloofd voor het voorjaar 2005. Wel, Collega's, wij zijn half mei 2005 en die beloofde opmaak is nog steeds niet veranderd. Ik wijs op de zoekfunctie die nog steeds ontbreekt. Ik denk dat dit zeer essentieel is, want het eerste dat men wil gebruiken wanneer men iets zoekt op een website en men wil niet meteen de ganse structuur van de website doorgronden, is een zoekfunctie.

Er zijn ook technieken zoals RSS Philip, een programma dat, van zodra er een wijziging is op een bepaalde pagina, dit signaleert aan degenen die geabonneerd zijn. Dit zijn volgens mij kleine ingrepen die qua gebruiksvriendelijkheid de provincie toch ten goede komen.

Toch wil ik ook positief zijn.

De bezoekerscijfers zijn zeer positief. Daarop kan men zeker geen kritiek hebben.

DEBATTEN

De directe contacten.

Ik heb één opmerking: ik denk dat de cijfers voor zich spreken en toch wel positief zijn. In totaal, zo blijkt uit het verslag, zijn er 2 349 reacties via een kaart ingestuurd. De gedeputeerde heeft al verwezen naar de nieuwe abonnementen, 856 in totaal. Ze werden bij de sector Bestuur geteld. Maar wanneer ik kijk bij Bestuur spreekt men van maximaal 721. Dus hoe men ooit aan dat getal van 856 komt, is mij onduidelijk, tenzij het bestuur als het ware een zwart gat is waarin ook cijfers verdwijnen.

De rondleidingen.

Vorig jaar werd voorgesteld dit initiatief eens te herdenken. Mevrouw De Block-De Vos heeft dat aangehaald en er is toen gezegd dat dit eventueel zou gebeuren door een provincieraadslid. Ik heb daar tot op heden niks meer over gehoord. Ik vind dit spijtig. Wij zouden de beste gids zijn om de mooie kantjes en de misschien mindere kantjes van het provinciebestuur te tonen.

Het digitaal persoverzicht.

Ik wil de klacht van collega's herhalen dat er nog steeds artikels niet ter beschikking zijn.

Ik rond af, Collega's, u heeft geluk.

Ik denk dat er heel wat positieve zaken te zeggen zijn over het communicatiebeleid. We zijn op de goede weg, maar ik zou toch iets meer dynamiek verwachten van het bestuur. Ik wil daar zeker aan meehelpen, ik denk dat we daar allemaal een verantwoordelijkheid in hebben en ieder heeft daar een persoonlijk belang bij. Uiteindelijk hebben wij hier een mandaat dat we met vrucht willen vervullen en wij hopen hetzelfde van de gedeputeerden.

De heer voorzitter

Ik wil de raad erop wijzen dat het een soort ambtsplicht is dat we in elk geval de geheime zitting in getal kunnen afwerken. Er zit een personeelsaangelegenheid bij die van groot belang is. Ik zou willen voorstellen om mij te helpen. Wat doen we?

Er zijn nog termijnggebonden punten, waaronder Buzau.

En als de gedeputeerde nu eens de volgende maand antwoordt over dat belangrijke communicatiepunt?

En dan nemen we kennis. U hebt vandaag veel gehoord over uw belangrijk terrein, veel goede voornemens ook en de discussie met de heer Veys en met ons allemaal is zeker de moeite waard.

Akkoord? Dus, we schuiven de voortzetting van het punt 20 naar volgende maand, met name 15 juni. Met dank aan de gedeputeerde, die meteen na de vragen het woord krijgt bij het begin van de zitting.

PUNT 21

PERSONEEL: INTERNE GELIJKE KANSEN: KENNISNEMING VAN DE VISIETEKST INTERN DIVERSITEITSBELEID

Is dit termijnggebonden? Neen. Dus, volgende maand, de heer Joris wordt ingeschreven en krijgt dan het woord.

PUNT 22

JEUGD – JEUGDWERKBELEIDSPAN: GOEDKEURING VAN HET WERKINGSVERSLAG 2004

De heer voorzitter

Dit dossier is ook niet termijnggebonden, dus wordt het 15 juni. Mevrouw Lafkioui, u krijgt dan het woord, en ook mijnheer Veys.

De heer Veys

Het dossier moet vóór 1 juni bij de minister zijn.

De heer gedeputeerde Van Der Meiren

Het is inderdaad een termijngebonden dossier, maar de vragen die gesteld zullen worden heb ik. Ze kunnen allemaal schriftelijk beantwoord worden en ze hebben geen invloed op de goedkeuring of afkeuring van het jeugdwerkbeleidsplan. Ik zou voorstellen om nu wel te stemmen omdat het dossier termijngebonden is. We komen anders te laat bij de minister. De vragen kunnen volgende maand beantwoord worden ofwel kunnen ze schriftelijk gesteld worden en dan krijg je een antwoord, want het zijn technische vragen.

De heer voorzitter

Wat doen we? Is men akkoord om schriftelijke vragen te stellen? Hoffelijkheidshalve en gelet op de tijdsnood? Mijnheer Van Gaeveren is nu weg, maar wij hebben zijn punten naar voren geschoven precies omdat hij weg moest. We zouden dus 22 als volgt oplossen: we stemmen vandaag met de hoffelijkheid van de raad én de vragen worden schriftelijk gesteld en beantwoord. Desgevallend kan men altijd interpelleren.

Stemming

PUNT 26

VZW PENSIOENFONDS VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN: ALGEMENE VERGADERING EN RAAD VAN BESTUUR: AANDUIDING VAN 1 VERTEGENWOORDIGER (VERVANGING W. TORTELBOOM)

De heer Lootens

Wij stellen de heer Stockman stellen voor.

Stemming

PUNT 27

VZW PENSIOENFONDS VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN: GOEDKEURING VAN DE STATUTENWIJZIGING

Stemming

PUNT 28

GEZONDHEID: BUZAU: BEKRACHTIGING VAN HET SAMENWERKINGSPROTOCOL MET DE THUISZORGDIENT WIT-GELE KRUIS AFDELING BUZAU

De heer Veys

Ik wil toch nog even op het dossier tussenkomen aangezien de gedeputeerde hier wel aanwezig is. Wij zullen het dossier goedkeuren omdat wij alle inspanningen die de provincie Oost-Vlaanderen levert in Roemenië, waarderen. Ik herhaal, een beetje in den treure, mijn vraag om meer reflectie in de derde commissie aangaande het dossier Roemenië.

De provincie is zeker actief genoeg, investeert enorm veel middelen, reeds in het verleden, wij hebben grote engagementen aangaande de toekomst en de gedeputeerde is onze expert terzake. Ik zou het spijtig vinden dat we na oktober 2006 in deze zaal niemand meer hebben die zo in het dossier onderlegd is.

Wat het dossier zelf betreft: ik stel vast dat ook deze keer de bewijslast, de verantwoordingsstukken, bestaat uit fotokopieën van overschrijvingen en een samenvattende nota in het Frans. Tot op heden zijn wij niet verplicht een examen Frans af te leggen om provincieraadslid te worden, wij zijn niet verplicht om een cursus boekhouden te hebben gevolgd. Misschien kan de provincie na de cursus 'Werken met Google' ook daarin voorzien.

DEBATTEN

In het dossier steekt geen enkele verklarende nota, er steekt geen evaluatienota van de administratie. Je kan dan zeggen: 'Het is allemaal in orde, ik heb het nagekeken.' Ik ben geen boekhouder, ik heb zelfs geen enkel document waarop ik mij kan baseren om dat te stellen. Ik vind dat een spijtige zaak. We gaan daar nu niet over vitten, Veys gaat geen klacht indienen, maar ik zou er toch in de mate van het mogelijke willen op aandringen dat men zich binnen de administratie of binnen de deputatie een keer beraadt om daar toch op een of andere manier aan tegemoet te komen.

Stemming

De heer voorzitter

Dames en Heren, met mijn dank voor uw begrip.

Punt 20: de gedeputeerde krijgt tijdens de volgende raadszitting, onmiddellijk na de mondelinge vragen, de gelegenheid te antwoorden op de opmerkingen van de heer Veys. Daarna blijft het debat nog open en daarna is er de vraag tot kennisneming van het jaarverslag van de dienst Communicatie.

Punt 21 is volledig naar 15 juni 2005 verschoven.

Punt 22: er komen schriftelijke vragen die meteen door de gedeputeerde zullen beantwoord worden. Het punt zelf heeft de raad reeds gestemd.

Dat is de toestand, als ik het goed begrepen heb.

De openbare zitting is beëindigd. We vergaderen opnieuw op woensdag 15 juni 2005 om 14 uur bij leven en welzijn.

BESLOTEN ZITTING

EINDE VAN DE ZITTING